

திருச்சிற்றம்பலம்

செந்தமிழ்ச் செல்வி

திருநெல்வேலித் தேன்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினின்றும்
திங்கள்தோறும் வெளிவருவது.

சிலம்பு } மெய்கண்டான் யாண்டு-எளா ஆனித்திங்கள் { பரல்
கூ } 1931 ஜூன்-ஜூலை } கூ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்

ஏறி லெருதேறு மெழிலா யிழையோடும்
வேறும் முடனுமாம் விகிர்த ரவரென்ன
நாறும் மலர்ப்பொய்கை நல்லூர்ப் பெருமானைக்
கூறும் மடியார்கட் கடையா குற்றமே.

ஏறி லெரு தேறும் = ஏறினால் ஒரு தினையே ஊர்தியாகக்கொண்டு
ஏறுகின்றவனும்

எழிலாயிழை = ஆராய்ந்தெடுத்த ஆபரணங்களை அணிந்த அழகுடைய
உமாதேவியாரோடு

ஒடும் (ஆம்) = ஒன்றாகியும்

வேறும் (ஆம்) = வேறாகியும்

உடனும் ஆம் = உடனாகியும் இருக்கின்றவனுமாயுள்ள

விகிர்தரவர் என்ன = (தமது உண்மையிலிலிருந்து வேறுபட்ட
பாது இயலில்) பல்வேறு வடிவமுடையவர் என்று

மலர்ப்பொய்கை = மணம் வீசுகின்ற பூக்கள் நிறைந்த பொய்கையினை உடைய

நல்லூர்ப் பெருமானை = திருநல்லூரில் திருமேனிகொண்டருளியிருக்கும் முதல்வனை

கூறும் அடியார்கட்கு = துதித்துப் புகழ்கின்ற அடியார்களுக்கு குற்றம் = மலத்தினாலாகிய குற்றங்கள்

அடையா = அடையாவாம்.

இந்தத் தேவாரப் பாட்டு இறைவன் இறைவியுடன் ஒன்றாயும் வேறாயும் உடனாயும் கலந்திருக்கின்ற (பொதுவியல்), அத்துவிதத்தைக் கூறுகின்றது. ஏறி லெரு தேறும் என்பது இறைவனுக்கு வடிவாயுள்ள ஏறென்றே சிறப்பான ஊர்தியாக இருத்தலால் ஏற தேறும் என்று கூறாமல் ஏறி லெரு தேறும் என்று கூறினார். திருநாவுக்கரசு கவாம்களும் “அயிராவணமேற தானேறேறி” என்றார்.

எழில் ஆயிழை என்றது உமாதேவியார் அழகுக் கொருவரு மொவ்வாதவர் என்றபடி. “அழகுக் கொருவரு மொவ்வாத வல்லி” என்று அபிராம் பட்டர் அபிராம் அந்தாதியிற் கூறினார். ஓடும் வேறு முடனும் என்பது ஒன்றாய் வேறாய் உடனாய் என்ற மூன்று வகை அத்துவித இயைபுகளையும் குறிக்கின்றது.

விகிர்தர்—விகிர்தம் (விகுத) என்ற வடமொழிச் சொல் வேறு பாடு அல்லது மாறுபாடு (Change) என்று பொருள் படும். (விகு) என்ற அடிச் சொல் மாறு (to Change) என்ற பொருளைக் குறிக்கும் விகிர்தர் என்பது வேறுபட்ட பல வடிவங்களை யுடையவர் ஆகுமாறு

இறைவன் இறைவியோடு ஒன்றாயும் வேறாயும் உடனாயும் கலந்து நிற்கிற பொது இயல் (தடத்த இலக்கணம்) நிலையில் பல வடிவங்களை உடையவர் ஆகின்றார் என்பது குறிக்கப்பட்டது. குற்றம் பால்பகா அஃறிணைப் பெயர். அது மலச் சேர்க்கையா லுண்டாகிய பலவகைக் குற்றங்களை உணர்த்துதலால் “அடையா” என்னும் பன்மை வினைகொண்டது.

மா. வே. நெல்லையப்ப பிள்ளை.

தென்புலத்தார் யார் ?

(ஆசிரியர் மறைமலையடிகள் எழுதியது)

சென்ற தைப்பூச நாளன்று பல்லாவரத்தில் நடைபெற்ற பொதுநிலைக் கழக இருபதாம் ஆண்டுவிழாப் பேரவையில் திருவாளர் கி. குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் “தென்புலத்தார் தெய்வ” மென்னுந் திருக்குறளிற் போந்த தென்புலத்தா ரென்னுஞ் சொல்லுக்குப் பரிமேலழகியார் உரையைத் தழுவி உரைத்த கொள்கையினை யாம் உடன்படாது, அச்சொல்லுக்கு வேறு பொருள் கூறினேமாக, அதுபற்றி அறிஞர்க்குள் வழக்கு நேர்ந்ததாகலின், யாம் கொண்ட கருத்தினை நன்கு விளக்கிக் காட்டவேண்டுமென அன்பர் பலர் கேட்டுக்கொண்டதற் கிணங்கி, அதனை இங்கே இயன்றமட்டும் விளக்குவான் புகுந்தேம்.

தென்புலத்தா ரென்பதற்குப் பரிமேலழகியா ருரைத்த பொருள் இது: “தென்புலத்தார் பிதிரர்; பிதிராவார் படைப்புக் காலத்து அயனாற் படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதி; அவர்க்கு இடம் தென்றிசையாதலின் தென்புலத்தா ரென்றார்.”

இனித், தெற்கே குமரிநாடு இருந்தகாலத்து அதன்கண் ஓடிய பஹுளி யாற்றங்கரையை யடுத்த பெருநாட்டில் அரசு செலுத்திய பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதி மேலதாக வைத்து நெட்டிமையார் என்னும் நல்லிசைப் புலவர் பாடிய “ஆவுமானியற் பார்ப்பனமாக்களும்” (புறநானூறு, ௬) என்னுஞ் செய்யுளிலும்,

“தென்புலம் வாழ்நர்க்கு அருங்கடன் இறுக்கும்

பொன்போற் புதல்வர்ப் பெருஅ தீரும்”

என்று தென்புலம் வாழ்நர் குறிக்கப்படுகின்றனர். இச் செய்யுளுக் கெழுதப்பட்ட பழைய உரையில் தென்புலம் வாழ்நர் என்பதற்குத் “தென்றிசைக்கண் வாழ்வோராகிய நூங்குடியி லிறந்தோர்” என்பது பொருளாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

தென்புலத்தார் என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பரிமேலழகியார் உரைத்த பொருளும், புறநானூற்று உரைகாரர் உரைத்த பொருளும் ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாமல் மாறுபட்டு நின்றல் மேலே காட்டிய அவ்விருவருரைகளையும் ஒத்து நோக்குவார்க்கு நன்கு விளங்கும்.

இனி, இவ் விருவேறு உரையுள் எஃது அச்சொற்பொருள் உண்மை யறிவிப்பதென்பது ஆராயற்பாற்று. இந்நிலவுலக மெங்கணுமுள்ள மக்கட் கூட்டத்தாரிற், பண்டுதொட்டு நாகரிகத்திற் சிறந்தார் முதல் அதிற் சிறவாதார் ஈடுக எல்லா வகுப்பினரும் இறந்துபட்ட தத்தம் முன்னோர்களை நினைந்து வழிபாடாற்றி வந்திருக்கின்றனர். தம் முன்னோரை நினைந்து வழிபடாத ஒரு வகுப்பினரை யாண்டுங் காண்டல் இயவாது. எங்கு முள்ள மக்களின் இவ்வியற்கை வழக்கத்துக்கு இசையவே நம் பண்டைத் தமிழ்மக்களுந் தம்மை நாகரிக வாழ்க்கையில் வாழச் செய்த தம் முன்னோரை நினைந்து வழிபாடு செய்துவந்தனர்; இவர் அங்ஙனம் தம் முன்னோரை வழிபட்டு வந்த குறிப்புப் புறநானூற்றுரைகாரர், "தென்றிசைக்கண் வாழ்வேராகிய நுங்குடியில் இறந்தோர்" என்றுரைத்த உரையால் தெற்றென விளங்கா நிற்கின்றது.

மற்றுப், பரிமேலழகியார் உரைத்த உரையோ தமிழரின் இறந்து பட்ட முன்னோரைக் குறியாதாய்த், "தென்புலத்தார்" என்பதற்குப் 'பிதிரர்' என்று பொருள் கூறி, "அப்பிதிரராவார் படைப்புக் காலத்து அயறாற் படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட் சாதி" என்றும், "அவர்க்கிடந் தென்றிசை" என்றும் அவர் வரலாறு விரித்தது. எனவே, பிதிரர் என்பார் தமிழரின் இறந்துபட்ட முன்னோரல்ல ரென்பதூஉம், அவர் நான்முகனாற் படைப்புக்காலந்தொட்டே படைக்கப்பட்டுத் தென்றிசைக்கண் வாழும் ஒரு கடவுள் வகுப்பினராவ ரென்பதூஉம் பரிமேலழகியார் கருத்தாகின்றன. ஆனால், வடநூல்களிலோ பிதிரரைப் பற்றிய வரலாறு பரிமேலழகியார் கூறியபடி காணப்படவில்லை. அரிவம்ஸ்த்திலும் வாயுபராணத்திலும் அவர் வரலாறு இங்ஙனம்

சொல்லப்படுகின்றது: “தேவர்கள் நான் முகனை வணங்காது இகழுவே, அவன் அவர்களைப் பேதையராகும்படி வைதான்; அதுகண்டு அவர் தான் செய்த பிழையைப் பொறுக்கும்படி வேண்ட, அவன் அவர்களை நோக்கி ‘நீவிர் தம்புதல்வர்பால் அறிவு பெறக்கடவீர்’ என்று ஏவினான். அங்ஙனமே அத்தேவர்கள் தம்புதல்வர்பாற் றவச்சடங்குங் கழுவாய்ச் சடங்குங் கற்றுணர்ந்து அங்ஙனங் கற்றுணர்ந்தமை நோக்கித் தம்புதல்வர்களையே ‘பிதூரர்’ என வழங்கினார்; அக் காரணம் பற்றியே தேவர்களின் புதல்வர்கள் முதற்பிதூர ராயினர்.” ஏனைய புராணங்களும் பிதூரர் வரலாற்றை இவ்வாறே நுவல்கின்றன. ஆனால், மனுஸ்மிருதியோ, இரணியகருப்பன் மகன் மனு; அவன் புதல்வர்களான விராஜர், மரீசி, அத்திரி, பிருகு, ஆங்கிரசர், புலத்தியர், வசிட்டர் முதலான ஏழு முனிவர்களின் மக்களே ‘பிதூரர்’ ஆவரென்றும், இவர்கள் எழுவகைக் கூட்டத்தினராய்ச் சாத்தியர்களுக்கும் அக்ரிஷ்வாத் தர்களுக்கும், தைத்தியர் தானவர் இயக்கர் கந்தருவர் நாகர் இராக்கதர் சுபர்ணர் கின்னரர்களுக்கும், பிராமணர்களுக்கும், கூத்திரியர்களுக்கும், வைசியர்களுக்கும், சூத்திரர்களுக்கும் பிதூராவரென்றும் நுவலா நிற்கின்றது (௩, ௧௧௪-௧௧௭). இந் நூல்களிலாதல், ஆபஸ்தம்பர் கௌதமர் வசிட்டர் போதாயனர் இயற்றிய தருமசூத்திரங்களிலாதல், சாங்காயனர் ஆஸ்வலாயனர் பாரஸ்கரர் காதிரர் கோபிலர் இரணியகேசின் ஆபஸ்தம்பர் இயற்றிய கிருகிய சூத்திரங்களிலாதல் மேற்கூறிய ‘பிதூரர்’ தென்புலத்தில் உள்ளவராகக் குறிப்பிடப்பட்டபடவில்லை.

இனி, இந்நூல்களுக்கும் வடமொழியில் உள்ள மற்றெந்நூல்களுக்கும் முற்பட்டதாகிய இருக்குவேதமானது எவரைப் பிதூரர் என்று கூறுகின்றதென்பதைச் சிறிது ஆராய்வோம். இருக்குவேதப் பத்தாம் மண்டிலத்தின்கண் உள்ள பதினைந்தாம் பதிகமானது பிதூர்கண்மேற் பாடப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைப் பாடிய பண்டை ஆரியர் இறந்துபோன தம் முன்னோரையே பிதூர்களாக விளித்துப் பாடியிருக்கின்றனர்; அவர்

பாடிய அப்பதிகத்தின் சில பகுதிகளை இங்கே மொழிபெயர்த்துத் தருகின்றோம்:-

“சோமபானத்தில் ஒருகூறு பெறுதற்குத் தக்காரான மூதாதைகள்
கீழுள்ள நடுவுள்ள மேலுள்ள உலங்கட்கு மேலேறக!
ஆவிவடிவத்தைப் பெற்ற அவர்கள் அமைதியும் அறமுமுடையராய்
யாம் அழைக்குங்கால் வந்து எமக்கு உதவிசெய்க! (க)

முன்னரே இறந்துபோனோரும், அவர்க்குப்பின்னர் இறந்துபோனோரும்
இம் மண்ணுலகத்திற்கு அணித்தாகத் தங்கினோரும்,
வல்லரான தேவர்களிடையே தங்குவோரும் ஆகிய
மூதாதைகளுக்கு இவ்வணக்கத்தைச் செலுத்துவோமாக! (உ)

சோமநறவைப் பெறுதற்குத் தக்காரான, எங்கள் சோமவிருந்திற்குச்
சிறப்புடன் வந்தோரான எங்கள் பழைய மூதாதைகளுடன்
விழைவுடையாரொடு விழைவுடையளாய்க் களிப்புடையளாய்
இயமன் தான்வேண்டியபடி யாமிடும்அவியுணவைஅயில்க! (அ)

ஓ தீக்கடவுளே, ஒளியுலகில் உறைபவராய், முதற் பிறந்தவராய்,
இறைவனே வழத்துபவராய்
அவியுணவை அயில்பவரும் பருகுபவருமாய், மெய்ம்மைபுடையராய்த்,
தேவர்களோடும் இர்திரனோடும் இயங்குபவராய் உள்ள எம்
எண்ணிறந்த பண்டை மூதாதைகளுடன் நீ வருக! (ஐ)

ஓ ஜாதவேதனே, இங்கு வந்தவரும் வராதவரும், யாம் அறிந்தவரும்
அறியாதவரும் ஆன மூதாதைகள் இத்துணைய ரென்பதை
நீ நன்குணர்வை; அவரவர் பங்குக்கென்று நன்குசமைத்துவைக்கப்பட்ட
இவ் வேள்வியை ஏற்றுக்கொள்க! (கங)

தீயில் எரிக்கப்பட்டவரும், எரிக்கப்படாமற் புதைக்கப்பட்டவரும்
ஆன அவர்கள் வானுலகின் நடுவில் தாம் பெறும் அவியுணவி
ஓ முதல்வனே, அவர்கட்கு ஆவியுலகத்தையும், அவர்கட்குரிய
ஆவியுடம்பையும், நின்னுள்ளம் வேண்டியபடியே நந்திடுக!” (கச)

இங்ஙனம் போந்த பழைய இவ் இருக்குவேதப் பதிகத்தில்,
ஆரியரின் மூதாதைகளே “பிதூரர்” ஆதலும்; அவர்கள் தாந்
தாஞ் செய்த நல்வினை தீவினைக்கேற்ப இறந்தபின் இம் மண்ணு

லகத்திற்கு அணிமையிலும் இதற்குமேல் நடுவண்தான வானுலகிலும் அதற்குமேலுள்ள துறக்கவுலகிலுஞ் சென்று வைகுதலும்; அவர்தம் மூதாதைகள் இறந்தனான்று அவர்களுள் ஒரு பகுதியாரை நெருப்பிலிட்டு எரித்தும், மற்றொரு பகுதியாரை மண்ணின் கீழிட்டுப் புதைத்தும் வந்தென ரென்பதால் அப்பிதூரர், பரிமேலழகியார் கூறியபடி “அயனாற் படைக்கப்பட்ட தோர் கடவுட்சாதி” யாகாமையுந் தெற்றென விளங்காநிற்கும். ஆரியரின் மூதாதைகளான அப்பிதூரர்கள், இயமன் உலகத்திலும் பகலவன் உலகத்திலுந் திங்கள்உலகத்திலுஞ் சென்று வைகுவரென அவ்விருக்குவேத ஒன்பதாம் மண்டிலத்தில் ககந-ஆம் பதிகத்து அ, சு, டி ஆஞ் செய்யுட்கள் மொழிகின்றனவே யன்றி, அவர் தென்புலத்தின்கட் சென்று வைகுவரெனக் கூறுகின்றில. மேலும், ஆரியர் தம்மைச் சேர்ந்தார் உயிர்துறக்குங்கால் இயமனை வேண்டிப் பாடிய பதிகத்தில், இறந்து செல்வோன் உயிரைநோக்கி,

“ஓகே! சரமாவின் குட்டிகளும், பழுப்புநிறத்தோடு பல்வரிகளை புடையனவும் நான்கு கண்கள் வாய்ந்தனவும் ஆகிய இரண்டுநாய்களையும் நின் இனிய வழியினிடையே விரைந்து கடந்துசெல்க! இயமனுடன் கூடி மகிழ்ந்திருப்பாரான இரக்க நெஞ்சமுள்ள மூதாதைகள்பால் விரைந்து அணுகுக!”

(இருக்குவேதம், டி, கச, டி) என்று கூறுதல் கொண்டுந், தம் மூதாதையர் இயமனுலகத்திற்குச் செல்வதாகப் பண்டையாரியர் நம்பிவந்தமை நன்கு புலனாகாநிற்கும். இயமன் தென்புலத்திற்கு உரியவனாகப் பிற்காலத்தெழுந்த வடநூல்கள் நுவலுங்கதை, பண்டை வடநூலாகிய இருக்குவேதத்தில் யாண்டுங் காணப்படாமை கருத்திற் பதிக்கற்பாற்று. அவர் சென்று வைகும் இயமனுலகு, வானநாட்டின் நடுவண் உள்ளதாகவே முன்னர்க் காட்டிய கந-ஆம் பதிகத்தின் கச-ஆஞ் செய்யுள் ஐயமநவோதுதல் காண்க.

இன்னும் அவ் இருக்குவேதப் பத்தாம் மண்டிலத்தின் பதினாறாம் பதிகத்து ந-ஆஞ் செய்யுளானது இறந்து செல்லும் ஒருவனுயிரை நோக்கிக் கூறுகின்றழிப்,

“பகலவன் நின்கண்களைப் பெறுக; காற்று நின் உயிர்ப்பைப் பெறுக; நின் வினைப்பயனுக்குத்தக மண்ணுலகத்திற்கோ விண்ணுலகத்திற்கோ நீ செல்க!

நின்வினை அங்கனமாயின் நீ நீரினுட் செல்க; அல்லது செடிகளினுட் புகுந்து, நின் உறுப்புக்கள் எல்லாவற்றுடனும் ஆண்டு வைகுக!”

என்றுரைக்குமாற்றால், நல்வினைசெய்த உயிர் விண்ணுலகத்திற்கு சென்று வாழுமென்பதும்; நல்வினைசெய்யாத உயிர் மண்ணுலகத்தை யடுத்துப் பேய்களாக அலைந்து திரிதலே யல்லாமல், நீரினுட் புகுந்து நீரணங்காகவுங் கானகத்துள்ள செடிகளினுடே புகுந்து காட்டணங்காகவும் உறையுமென்பதும் பண்டையாரியர்தம் நம்பிக்கையாதல் நன்கு புலனாகின்ற தன்றோ? இங்ஙனமெல்லாம் இறந்துசென்ற உயிர்கள் வைகும் இடங்கள் வான் நடுவண்தான இயமனுலகும், ஞாயிறு திங்களுலகும், மண்ணுலகும், மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் நடுவண்தாம் உலகும், நீருங் காடுமேயாம் என இருக்குவேதம் நுவலக் காண்கின்றனமேயன்றி, அது தென்புலம் என நுவலுதலை அதன்கண் யாண்டுங் கண்டிலேம். அது நிற்க.

இனிப், பிதாரரை ஒரு கடவுட்சாதியென்று கூறிய பரிமேலழகியாருரை ஒரு சிறிதும் பொருந்தாமை இருக்குவேத ஆராய்ச்சியால் தெற்றென விளங்குதலும் ஈண்டுக் காட்டுவாம். தேவர்கள் இயங்கும் நெறியையும், இறந்து செல்லும் பிதாரர்கள் இயங்கும் நெறியையும், இருக்குவேதப் பத்தாம் மண்டிலப் பதினெட்டாம் பதிகத்து முதற்செய்யுளும், இரண்டாம் பதிகத்து ஏழாஞ் செய்யுளும் முறையே,

“ஓ மிருத்புவே, தேவர்கள் வழக்கமாய்ச் செல்லும் நெறியை அகன்று, நின்குத் தனியேபுரிய நெறியின்கண் இங்கிருந்து புறப்பட்டுச் செல்க!”

என்றும்,

“அங்கியே, பிதாரர்கள் செல்லும் நெறியை நன்குதெரிந்து கொண்டு, அதன் நெடுகச் சுடர்ந்தெரிந்து பேரொளி விளக்கத்தைச்செய்க!”

என்றும் வேறுவேறு கூறுதலை உற்றுநோக்கவல்லார்க்குப், பண்டை ஆரியர்கள் தேவரையும் பிதாரரையும் வேறுவேறுகக்

கருதின்ரே யல்லாம், பிதூரையுந் தேவராகக் கருதிற்றில ரென்னும் உண்மை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் நன்குவிளங் காநிற்கும். ஆகவே, பண்டையாரியர் இயற்றிய வேத வழக் குக்கு முற்றும் முரணாகப், பிதூரைத் தேவரென்றுரைப்போர் வேதவழக்கைத் தழுவிப் 'வைதிக' ராதல் யாங்ஙனம் என மறுக்க.

இருக்குவேதத்தை எழுத்தெண்ணிப் பயின்றவரும், அதனை முதன் முதல் அச்சிற் புதிப்பித்து, அதன் பதிகங்கள் பலவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த் துதவியவருமான மாக்ஸ்மூலர் என்னும் ஆசிரியர் (Professor Max Muller), "வேதத்தில் மூதாதையர் அல்லது பிதூர் தேவர்களுடன் சேர்த்து வழத்தப்படுகின்றனர்; என்றாலும், அவர்கள் மற்ற வருடன் ஒன்றாகவைத்து மயங்கக் கூறப்படவில்லை. தேவர்கள் பிதூரர்களாதல் எஞ்ஞான்றும் இல்லை. மனுவினாலும் யாஞ் றியவற்கியராலும் பிதூர்கள் ஒரோவொருகாழ் பண்டைத் தேவ வகுப்பினர்நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டுத் 'தேவ' என்னும் அடைமொழியால் வழங்கப்பட்டனும், பிதூரந் தேவந் தனித் தனித் தோற்றமுடைய ரென்பதும், மக்கள் உள்ளமானது தான் வழிபடுதற்கென்று வகுத்துக்கொண்ட இருவேறு நிலை களைக் குறிப்பவரென்பதும் நாம் எளிதிற காண்டல் கூடும். இஃது என்றும் மறக்கப்படாத ஒரு பாடமாக இருத்தல்வேண் டும். இருக்குவேத சு-ஆம் மண்டிலத்து ௫௨-ஆம் பதிகத்தின் சு-ஆஞ் செய்யுளில் இங்ஙனங் காண்கின்றோம்:

“மேலெழுகின்றவிடியற்காலம் என்னைக்காப்பதாக! ஓடுகின்றயாறு கள் என்னைக் காப்பனவாக! திண்ணியமலைகள் என்னைக்காக்க! தேவர்களை அழைக்கும் இப்போது பிதூர்கள் என்னைக்காப்பாராக!

இச்செய்யுளில், விடியற்காலமும் யாறுகளும் மலைகளுந் தேவர்கள் வணக்கவுரையிற் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டனும், அவற்றின் வேரான இருப்பு உடையராகப் பிதூர்கள் துவல்ப படுதல் இனிது விளங்குதல் காண்க.

“இதுவேயுமன்றி, மூதாதையருள்ளுந் துவக்கத்தி லிருந் தே இருவேறு வகையினர் கருதப்படுதலும் நாம் பகுத்து ணர்ந்துகொள்ளவேண்டும்; அவருள் ஒரு பகுதியார் நெடுங்கா லத்துக்கு முன்னரே இறந்துபோகி அரைவாசி மறக்கப்பட்ட வர்களாய்ச், சில குடும்பங்களின் உண்மையில் இல்லாத மூன் றோராவர், அல்லது, வேதநூற் புலவரின் கருத்துப்படி மக்கட் டொகுதி முழுதுமேயாவர்; மற்றொரு பகுதியார் சிறிது காலத் திற்கு முன்னரே இறந்துபோகி, இன்னும் பின்னுள்ளோரால் நினைந்து பணியப்படுவோ ராவர்.

“மிகப் பழைய மூதாதையர் பொதுவாகத் தேவர்களுக்கு அணுக்கராவர். இறந்துசென்ற உயிர்களுக்கு அரசனான இய மன்றன் உலகத்திற்குச்சென்று, அங்கே அவர்கள் தேவர் சிலரு டன் கூடியிருப்பவராக அடிக்கடி துவலப்படுகின்றனர். (இருக் குவேதம், ௭, ௭௬, ௪, தேவாநாம் சதமாதா; இருக்குவேதம், ௩, ௧௬, ௨, தேவாநாம் வசநீ:)

“இன்னும், பாட்டனுக்குப் பாட்டனாவார் துறக்கவுலகை யும், பாட்டன்மாராவர் வானுலகையுந், தாதையர் மண்ணுலகை யுந் சார்ந்திருப்பவராய், முதற்சொன்னவர் ஆதித்தியருடனும், இரண்டாவது சொன்னவர் உருத்திரருடனுங், கடைசியிற் சொன்னவர் வசுக்களுடனுங் கூடியிருப்பவராகக் கூறப்படு தலைச் சிலகாற் காண்கின்றோம்.

“இயமனே பிதூரில் ஒருவகை வைத்து வழத்தப்படுத லுடன், அவன் மக்களுள் முதன் முதல் இறந்தவனென்றும், மூதாதையர் செல்லும் நெறியாகி மேற்றிசையிற் பகலவன்மறை யுமிடத்துக்குச் செலுத்தாநின்ற ‘பிதிரியானத்’ தை மிதித்தவ னவன் என்றும் வழத்தப்படுகின்றான்; (இருக்குவேதம், ௩, ௨, ௭; ௩, ௧௬, ௧-௨), அவன் வைவசுவதன் என்றும் (௩, ௫௮, ௧), வைவசுவதன் மகன் என்றுஞ் (௩, ௧௬, ௫) சொல்லப்படுகின் றான். பின்வந்த அதர்வவேத காலத்தில் இயமன் மக்களுள் முதற் றோன்றியவகைச் சொல்லப்படுகின்றான் (அதர்வவேதம்,

கஅ, ன, கன; இருக்குவேதம், டி, கச, க-உடன் ஒத்து நோக்குக)*

என்று மாக்ஸ்மூலர் என்னும் ஆசிரியர் கூறுதல்போலவே, வேதநூலாராய்ச்சி வல்ல கீத் (A. B. Keith) என்னும் அறிஞர், “தேவர்கள் நெறியானது பிதூர்கள் நெறியின் வேறாவ தென்றே அடுத்தடுத்துச் சொல்லப்படுகின்றது; வழியில் நாய்கள் இருக்குமென்பதனால் அந்நெறியானது தனிப்பட்டதென்பதும், அமைதிவாய்ந்த தேவநெறியாகாதென்பதும் புலனாகின்றன.”† என்று பெரிதாராய்ந் தெழுதியிருக்கிறார்.

மேலே மாக்ஸ்மூலர் ஆராய்ந்துரைத்த பகுதியாற், பிதூர் இருவகையினராய், நெடுங்காலத்துக்கு முன்னரே இறந்துபட்டு அவருக்குப்பின் வந்தாரால் மறக்கப்பட்டவரும், பிற்காலங்களில் இறந்துபட்டுப் பின்னுள்ளாரால் நினைவுகூரப்பட்டவரும் ஆதலும், அவர் துறக்கம் வான் நிலம் என்னும் உலகுகளைச் சார்ந்து வைகுவார் ஆதலும்; பிதூர்களுக்குத் தலைவனான இயமனே பண்டொருகால் மக்களுள் ஒருவராய் இருந்து முதன் முதல் இறந்துபட்டோதலும்; அவனும் பிதூரும் இருக்குமிடம் பகலவன் மறையும் மேற்றிசைக் கண்ணதாதலும் நன்கு புலனாகின்றன. இவை யவ்வளவும் இருக்குவேதப் பதிகங்களால் ஐயமறத் தெரிக்கப்படுமாறும் மேலே அவைதம்மை எடுத்துக்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றோம். எனவே, பிதூராவார் “அயனாற் படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதி” என்றும், “அவர்க்கிடந் தென்றிசை” என்றும் பரிமேலழகியாரும் அவரைப் பின்பற்றினாருங் கூறும் உரை, அவர்தாம் இறைவன் நூலாகக்கொண்ட பண்டை ஆரிய இருக்குவேத வுரைக்கே முற்றும் மாறாய் நின்றல் கண்டுகொள்க.

*Prof. Max Muller's 'India What Can It Teach Us?', pp 222—223

†'The Religion and Philosophy of the vedas and Upanishads,' by A. B. Keith, D. C. L., D. Litt., p. 411

இனி, வடக்கிருந்த ஆரியர்கள் இறந்துபோன தம் முன்னோரை நினைந்து வழிபட்டு வந்தாற்போலவே, தெற்கிருந்த தமிழர்களும் பண்டிருந்த தமது குமரிநாட்டின்கண் நாகரிகத்திற் றலைசிறந்தாராய் வாழ்ந்துசென்ற தம் முன்னோரை நினைந்து வழிபட்டு வந்தாராகல் வேண்டுமென்பது, தொடக்கத்தில் எடுத்துக்காட்டிய “ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்” என்னும் பழைய புறநானூற்றுச் செய்யுளிற் போந்த “தென்புலம் வாழ்நர்” என்னுஞ் சொற்றொடராலும், “தென்றிசைக்கண் வாழ்வோராகிய துங் குடியில் இறந்தோர்” என்னும் அதன் பழைய வுரையாலும் நன்கு புலனாகின்ற தன்றோ? பண்டை நாளிருந்த ‘குமரிநாடு’ இப்போதுள்ள குமரிமுனைக்குத் தெற்கே பெரும்பரப்பினதாய் இருந்தமையும், அதன்கட் பல்லாயிர ஆண்டுகட்குமுன் உயிர்வாழ்ந்த பழந்தமிழ் மக்கள் இம்மை மறுமைக்குரிய எல்லாத் துறைகளிலும் நாகரிகத்திற் றலைசிறந்து நின்றமையும், அந் நாட்டின்கட் செங்கோலோச்சிய நிலந்தரு தீருவிற் பாண்டியன் அவைக்களத்தே தொல்காப்பியம் என்னும் ஒப்புயர்வற்ற செந்தமிழ்த் தனி முதல்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டமையும், அஞ்ஞான்றிருந்த செந்தமிழ் மக்களின் நாகரிகத்தி லிருந்தே பிறநாடுகளிலிருந்த ‘ஆரியர்,’ ‘பாரசிகர்,’ ‘எபிரேயர்’ முதலான எனை மக்கட்பிரிவின ரெல்லாருஞ் சிறிது சிறிதாக நாகரிகம் இன்னதெனத் தெரிந்து சீர்திருந்தினமையும், இன்னும் இதனை யொட்டிய பிற வரலாற்றுக் குறிப்புகளுங் மாணிக்கவாசகர் வரலாறுங் காலமும் என்னும் எமது பெருநூலில் விரித்து விளக்கியிருக்கின்றேம். அத்துணை நாகரிகத்திற் சிறந்த பண்டைத் தமிழ்மக்கள், தாம் இருந்த தென்புலமாகிய தமிழகத்தில் தமக்கு முன்னரே நாகரிகமுடையராயிருந்து இறந்துபோன தம் மூதாதைகளையே ‘தென்புலத்தார்’ என வழங்கி வழிபட்டு வாழ்ந்து வந்தனரன்றித், தமக்கு ஏதொரு தொடர்பு மில்லாத ஆரியர்தம் மூதாதைகளாகிய ‘பிதுரர்’ களையாதல், இற்றைக்குச் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் ஆரியக் குருக்கண்மராலுந், தமிழ்நாட்டுக் குருக்கண்மராலுங் கட்டியெழுதப்பட்ட புராணங்களிற் புதிது புகுந்த அயன் படைப்

பாடல் 'பிதூர்'களையாதல் வணங்கிவந்தவ ரல்லர். ஆரியக் குருக்கண்மார் புதிது கட்டிய கட்டுப்பாட்டில் அகப்பட்டுத் 'திவசம்' கொடுக்கின்ற இஞ்ஞான்றைத் தமிழர்களுங்கடத், தம் தாய்தந்தையார், பாட்டன் பாட்டியர், பூட்டன் பூட்டியரை நினைந்து அது செய்யக் காண்கின்றனமே யன்றிப், பரிமேலழகியார் கூறும் அயன் படைப்பான் பிதூரை நினைந்து அங்ஙனஞ் செய்யக் காண்கின்றிலேம். இதனாலும், பரிமேலழகியாருரை பண்டைத் தமிழ்வழக்குக்காதல் பின்றைத் தமிழ்வழக்குக்காதல் சிறிதும் இசைந்து நில்லாமை, இதனை நடுநின்று காண்பாரெவர்க்கும் நன்கு விளங்காநிற்கும்.

இனி, ஆரியர் தம் மூதாதைகளை வழிபடும் முறையும், தமிழர் தம் மூதாதைகளை வழிபடும் முறையுந் தம்மிற் பெரிதும் வேறுபடுவ வென்பது காட்டுதும். ஆரியர்க்கு மிகப் பழைய நூலாகிய இருக்கு, எசர், சாமம், அதர்வம் முதலிய நான்கு வேதங்களிலேனும், அவற்றின்கட் சொல்லப்பட்ட வேள்விகள் இங்ஙனம் வேட்கற்பால என அவற்றின் முறைகளை விரித்து அவ் வேதங்களுக்கு உரைநூல்களாய் எழுந்த பிராமணங்களிலேனும் உயிர்களுக்கு ஊழ்வினையும் மறு பிறவிகளும் உண்டென்பது எட்டுணையுங் காணப்படவில்லை. அதனால், இறந்த உயிர்கள் தாஞ் செய் ஊழ்வினையால் மீளப் பிறக்கும் என்னும் உண்மையைப் பண்டைநாளில்,

தொடரும்.

வள்ளுவர் வாய்மொழிக் கோடல்

அல்லது புலவர் நட்பு

[திருநெல்வேலி, S. கணபதி B. A.]

தோற்றுவாய்: காண்பன் வெல்லாம் காட்சியாகா; பாலெல்லாம் நல்லரவின் பாலாகா; அங்ஙனே நூல்களெல்லாம் நூல்களாகா. மலர்தலையுலகிடைத் தோன்றிய நூல்கள் பலவேயாயினும் அவைகளை எல்லாம் ஆன்றோர் நன் நூல்களெனக்கொள்ளுமா

றில்லை. நன்னூலாயின் அந்நூல் ஆக்கியோன் காலத்தே பல புலவர்களாலும் புரவலர்களாலும் போற்றப்பட்டிருத்தல்வேண்டும்; பல புலவர்கள் அந்நூற்கண் காணக்கிடக்கும் செம்பொருள்களைப் பொன்னேபோல் போற்றித் தங்களது நூல்களில் எடுத்து ஆண்டிருத்தல் வேண்டும். அஃதுளதாயின் அந்நூலாசிரியன் வினையினீங்கி விளங்கிய அறிவினையுடையவன் என்று காவலராலும் பாவலராலும் கற்றோராலும் மற்றோராலும் சென்னிமேல் நனிகொள்ளப்படுவன். அஃதிலதாயின் அந்நூற்புலவன் புலவன் (அஃதாவது தேர்ந்த அறிவினையுடையவன்) என்னும் பெயர்க் குரியானல்லனென்ப. ஷேக்ஸ்பியர் (Shakespeare) என்னும் ஆங்கிலநாடக ஆசிரியரது நாடகங்கள் அன்றாது காலத்தே ("His plays took well") புகழப்பட்டும் பிறநூல்களில் பயிலப்பட்டும் வந்தன என்பது இதற்குச் சான்றாதல் காண்க. அங்ஙனே திப்பமு துட்பமு மொட்பமுஞ் சிறந்து, உள்ளுதொறுள்ளு தொறும் உவகைத்தேன் பிலிற்றுவதூஉம் நவிரொறு நவிரொறு நாச்சுவை பெருக்குவதூஉம் பயிரொறும் பயிரொறும் பேரின்பம் பயப்பதூஉமாய தேவிற்கிறந்த வள்ளுவரை யாத் திட்ட பாவிற் சிறந்த குறளுமென்ப.

வள்ளுவரைது ஞறுகத்தறித்த குறள் அன்றாது காலத்தே புலவர்களால் அஃகாவன்பின் ஒல்காப்புக்கழுடன் பல் கால் சிந்தித்துத் தெளியப் பட்டதென்பதற்குத் திருவள்ளுவமாலையே சான்றாதல் குறிக்கொளற்பாற்று. ஒருபுலவர்க்கு

“அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே யின்பின்
 நிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தேம்”

என்றதனால் குறள் வெண்பா முப்பொருள் தெரித்து வீட்டை அதனின்றும் தெளியச் செய்தது. என்னை? “வீடென்பது சிந்தையு மொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின் துறவறமாகிய காரண வகையாற் கூறப்படுவ தல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனை மூன்றுமே யாம்” என வருஉம் பரிமேலழக ருரையானுமென்க. மற்றொருவர்க்கு வள்ளுவரது குறள் சிந்தைக் கினியதாய், செவிக்கினிய

தாய், வாய்க்கினியதாய் இருவினைக்கு மாமருந்தாய்த் திகழ்ந்தது. பிறிதொருவர்க்கு அஃது ஒதற்கெளிதாய் உணர்தற்கிரிதாகி வேதப் பொருளாய் இலங்கிற்று. பாத்திறனுடைய சாத்த னார்க்கு அம்முப்பால்

“நோய்நாடி நோய்முதலாடி யது தணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்”

என்றதற்கு இலக்கியமாய் அவரது நோயின் மூலகாரணத்தை ஆய்ந்தாய்ந்து தெளிந்து அது தீர்க்குமாறறிந்து தீர்த்தது. மற்றும் மதுரைத் தமிழ் நாகனார்க்கு,

“எல்லாப் பொருளு மிதன்பாலுள விதன்பா
வில்லாத வெப்பொருளு மில்லையால்”

எனத் தோன்றிற்று.

இன்னணம் பொன்னேபோல் போற்றப்பட்ட அந்நூல் அக்காலத்திலிருந்த சங்கப் புலவர்களது விழுப்புசமுரையுடன் இலங்குவதாயிற்று என்று எண்ணுதற் கிடனிலதாய்ப் பிற்காலத்திற் தோன்றிய பொய்கண் டகன்றமெய்ப் புலவர்க்கும் பல் லாற்றானும் நல் விருந்தளிப்பதாயிற்று. அஃதுண்மையாதல் பிறறைஞான்று தோன்றிய அருபெரும் புலவர்கள் திருக் குறளைக் கசடறக்கற்று, அதன்படி ஒழுகிப் பின்னர்த் தத்தம் நூல்களில் திருக்குறளையேயாதல் அல்லுழி அதன்கண் காண்கு றுடம் அரிய கருத்துக்களையேயாதல் உரிமையுடன் எடுத்தாளும் தன்மையினின்றும் யாம் செவ்விதில் உணரற்பாலம். ஒருசில புல வர்கள் திருக்குறளின் ஆன்ற கருத்துக்களை மாத்திரம் தம் நூல்களிற் எடுத்தாண்டார்கள்; மற்றும் சிலர் தம் நூல்களிற் குறளையே இறையதும் மாறுதலின்றி இடைபுகுத்தினார்கள். எவ்வாறு எந்தெந்தப் புலவர்கள் எந்தெந்த நூல்களிற் எந்தெந்த விதமாகத் திருக்குறளையேயாதல் அல்லது குறள் கருத்துக்களையேயாதல் எடுத்துத் தங்களது நூலை அணிபெறச் செய்தார்கள் என்பதை ஒருவாறு எடுத்துக் காட்டுவான் புக்கதே இக்கட்டு ரையின் கருத்தாம். புலவர்கள் அவ்வாறு திருக்குறளைத் தங்க

ளது நூற்கண் ஆங்காங்கு இடை புகுத்தியதனால் வள்ளுவரது உணர்ச்சிக்குத் தங்களது உணர்ச்சியும் ஒரோவழி உடன்பாடாயிற்று என்பது தேற்றம். உடன்பாடாகவே,

“புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா
 னட்பாங் கிழமைதரும்”

என்ற உண்மை அங்கை நெல்லியெனத் தெரியக் காண்டும். நட்பினராகவே புலவர்மாட்டு வாட்ட மிலருளுங் கோட்டமில் குணனும் அசையா நிலையும் நசையாமன்மும் அஃகாவன்பும் வெஃகா உள்ளமும் வெகுளாப்பண்பும் விடாப் பேரன்பும் தெற்றெனத் தோன்றிற்று.

நிற்க, வள்ளுவரது குறளை எடுத்தாண்ட பல புலவருள்ளும் தலைசிறந்தவர்கள் அருட்பிரகாசரான நமது சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்; அமிழ்தினுமினிய தமிழெனு மடந்தை யணிமே கலையாம் மணிமேகலையின் அணிகெழுபோக்கினை அருளிப் போந்த நம் கூலவாணிகச்சித்தலைச் சாத்தனார்; செம்பொருளின் பம் பயந்த ஒப்பாரு மிக்காருமில்லாக் கம்பநாட்டாழ்வார்; பயில்வாருள்ளத்தை அள்ளும் சிவப்பதிகாரமெனும் இலக்கியச் செலவு தந்த இளங்கோவடிகள்; சொல்லுக்கு வில்லியென்ற வில்லிப்புத்தூராழ்வார்; உமாபதி சிவம், உய்யவந்த தேவநாயனார், சேரமான் பெருமானாயனார்; ஆளுடைய பிள்ளையார்; ஆளுடைய நம்பிகள்; அழுதடைந்த அன்பார்; நக்கீரர்; கபிலர்; பூதஞ்சேந்தனார்; திருத்துறையூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள்; காலஞ்சென்ற மனோன்மணிய ஆசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்; நீதிநூல் தந்த வேதநாயகம் பிள்ளையவர்கள்; இன்னனைய பலர். இவர்களெல்லோரும் எடுத்தாண்ட ஒரு சில குறட்பாக்களை விரிவஞ்சிச் சுருக்கமாக நிரல்படத் தொடுத்துக் காட்டுவாம்.

“அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
 பகவன் முதற்றே யலகு”
 (கடவுள் வாழ்த்து-செ. க.)

இக்குறளின் துண்பொருள் பிறநூல்களில் பயின்றிருத்தல்:

‘அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு
நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து”

(உமாபதிசிவம்-திருவருட்பயன்-பதிமுது நிலை-செ. க.)

“அகரமுதலி னெழுத்தாகி நின்ற யடியேனுய்யப்
போவதோர் சூழல் சொல்லே”

(சுந்தரர் தேவாரம்-திருநெல்வாயில்-செ. 17)

“அகர வுயிரெழுத் தனைத்து மாகி வேறா
யமர்ந்ததென வகிலாண்ட மனைத்துமாகி”

(தாயுமானவர்-பொருள்வணக்கம்-செ. 12)

“விற்பிரம்பா லுற்றவடுமேவ வுலகெங்கு நிறை
சிற்பானே தெய்வஞ் சிவ சிவா!—சொற்சிறந்த
அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாகி
பகவன் முதற்றே புலகு”

(சிவசிவ வெண்பா)

“சீர்கொளிறை யொன்றுண்டத் தெய்வந் யென்றேப்பாற்
சோர்வி லடையாற் றெளிந்தோத் சோமேசா—ஒரின
அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாகி
பகவன் முதற்றே புலகு”

(சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா.)

“அக்கரங்க ளின்ற மகர வுயிரின்றே
லிக்கிரமத் தென்னு மிருக்கு”

“ஒன்றென மறைகளெல்லா முரைத்திட வுயிர்களொன்றி
நின்றன னென்றுபன்மை நிகழ்த்துவ தென்னை யென்னி
னன்றவை பதிதானென் றென்றறைபு மக்கரங்கடோறுஞ்
சென்றிடு மகரம்போல நின்றனன் சீவனுத் சேர்ந்தே”

“எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றி யமைந்தொன்றை
யறிந்தியற்றிடா வுயிரிக ளிறைவன்றனுத்
சேவ்விகீ னுளம்புதந்து சேய்தியேலா முணர்ந்து
சேட்டிப்பித் தேங்குமாய்ச் சேறிந்து நிற்ப
னில்வுயிர்கடோற்றும் போதவனை யின்றிற் தோற்றா
வ்வற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கேல்லாமாய் நீந்து
மவ்வுயிர்போ னின்றிடுவனொதலானு

மரனடியை யகன்று நிற்பதெங்கே யாமே”

(மனவாசகங்கடந்தார்-உண்மை விளக்கம் செ. 30)

நச்சினூர்க்கினியரும் “மெய்யினியக்க மகர மொடு சிவ
ணும்” என்னுஞ் சூத்திரத்து “இறைவன் இயங்குதிணைக் கண்
ணும் நிலைத்திணைக் கண்ணும் பிறவற்றின் கண்ணும் அவற்றின்
றன்மையாய் நிற்குமாறு எல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தாற்போல
அகரமும் உயிர்க் கண்ணூர் தனிமெய்க் கண்ணுங் கலந்து
அவற்றின் றன்மையாயே நிற்குமென்பது சான்றோர்க்கெல்லா
மொப்ப முடிந்தது; அகரமுதல வேன்னுங் குறளான் அகர
மாகிய முதலையுடைய வேழுத்துக்க ளெல்லாம், அதுபோல
இறைவனாகிய முதலை யுடைத்து உலகுஎன வள்ளுவனார்
உவமை கூறியவாற்றினும், கண்ணன் “எழுத்துக்களில் அகர
மாகின்றேன் யானே” யெனக் கூறியவாற்றினும், பிற நூல்க
ளானு முணர்க்” என்ற உரை நடையானும் முதற்குறளின்
கருத்தொருமை யறிதற்பாலது.

2. “பொருட் பெண்டிர் மொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
வேதிற் பிணந் தழீஇயற்று”

(வரைவின் மமளிர்-செ. 3)

இக்குறளின் கருத்து பிறநூலின்கட் காண்டல் :

“கலவி செய்த மாதென்னை விலகேட்டாளுட னெக்கக்கலந்து காம
நலமுண்ட வுனக்கு விலையெதென்றேன் சவமனைய நான்சுக்க
விலையென்றாள் பொய்யென்றேன் வள்ளுவர்கூறிய குறளாமீளியநூலில்
விலைமாதைச் சேர்தல் பிணந்தழுவியதை யொக்தமென்றுர் வீணே
வென்றாள்”

(ச. தேநாயகம்பிள்ளையவர்கள் நீதி நூல்-கணிகைய
ரியல்பு செ. 24.)

சண்டு தந்நலம் விலை கொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்
லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதாரென்னும் வரைவிலாத மகளிரது
இயல்பினை விதந்தோதுவான் புக்க ஆசிரியர் திருவள்ளுவனார்
அவர்கள் “பொருட் பெண்டிர்” என்றும், “வரைவின் மகளிர்”
என்றும், “இருமனப்பெண்டிர்” என்றும் கூறியதூஉம்,
“வண்டிற் றறக்குங் கொண்டி மகளிர்” என்றும், “நறுந்தா
துண்டு நயனில் காலை, வறம்பூத்துறக்கும் வண்டு” போல்குவர்
என்றும் மணிமேகலை ஆசிரியர் கிளந்ததூஉம், “பொன்விலைப்

பாவையர்” என்றும், “பொன்னோக்கியர்” என்றும், “நிதி வழி நேயநீட்டு மன்றலங் கோதை மாதர்” என்றும் கம்பர் சொற்றதூஉம் நனி சிந்திக்கற்பாலன.

3. “கண்டுகேட்டுண்டியிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடிக் கண்ணே யுள.”

(புணர்ச்சி மகிழ்தல்-செ. க.)

இவ்வாய்மொழியினைத் தம் தாய்மொழியெனப் பிற சை வப்பெரியார் நூல்களில் காண்டல்.

பெண்ணரசாய்த்தோன்றிய பேரிளம் பெண்மையாள்
பண்ணமருமின்சொற் பணிமொழியாண்—மண்ணின்மேற்
கண்டுகேட்டுண்டியிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடிக் கண்ணே யுளவென்று—பண்டையோர் கட்டுரை
யை மேம்படுத்தாள்”

(சேரமான் பெருமானாயனார் திருக்கைலாய ஞான
வுலா—பேரிளம்பெண் 174-178.)

“பண்டிகழ் பான்மையினுற் பசுபதிதன்னருளாலே
வண்டமர் பூங்குழலாரை மணம்புணர்ந்த வன்றெண்டர்
புண்டரிகத்தவள் வனப்பைப் புறங்கண்ட தூநலத்தைக்
கண்டுகேட்டுண்டியிர்த் துற்றமர்ந்தீருந்தார் காதலினால்”

(பெரிய புராணம் - ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் -
செ. 267)

4. “இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை.
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு”

(பொருள் செயல்வகை -செ. 2)

இவ்வருங் குறள் திருவருட் செல்வர் பிரபந்தத்தில் கண் கூடாகக் காண்டல்.

—“எந்நாளு

மீல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பென்னுஞ் சொல்லாலே”

(சேரமான் பெருமானாயனார் திருக்கைலாய ஞானவுலா,
அரிவை 134-136)

(தொடரும்)

நால்வர்களும் கல்வெட்டுகளும்

திரு. C. M. இராமச்சந்திரஞ் செட்டியாரவர்கள் B.A., B.L.

(உரைய வது பக்கத் தொடர்ச்சி)

III

அப்பர் சம்பந்தரைப் போன்றே சந்தரமூர்த்திகளுக்கும் ஆசார்ய மகிமை தந்து இராஜராஜச்சோழர் முதலானவர்கள் போற்றி வந்தபடியே அவருக்குப் பின்னால் வந்த சோழமன்னர்களும் போற்றி வந்தனர். சுவாமிகளைக் குறித்துப் பல இடங்களில் பல கல்வெட்டுகள் கிடைத்திருக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தினால் அடியிற் கண்ட விவரங்களை அறியலாம்.

i. நாயனார் பெயர்கள்

1. சந்தர நாயனார்—அவிநாசி.

i.—181/1909, ii.—187/1909

2. வன்றெண்டர்—திருத்துறைப்பூண்டி—478/1912

3. ஆளுடையநம்பி—திருவிடைமருதூர் 309/07

ii. திருவொற்றியூர் 371/11

4. திருத்தொண்டத்தொகை i. சங்கிராமநல்லூர்
(கோ) 148/09.

„

ii. திருப்பத்தூர்
(ராம) 104/08

5. நம்பி ஆரூரனார்—தஞ்சை S.I.I. Vol. II. No. 38-41

6. பிள்ளைநம்பி ஆரூரனார்—சூகூர்—276/17

7. தடுத்தாட்கொண்ட தேவர் திருவெண்ணைநல்லூர்
423/21

8. ஆலாலசந்தரர்—ஷை 435/21

9. ஸ்வஸ்சாமி மித்ரர்—73/90 திருவாரூர்.

இப்பெயர்களெல்லாம் நாயனார் சரிதத்தில் வருவதைக் கவனிக்கலாம்.

i. நாயனார் கோயில்கள்.

1. அவிநாசி (கோவை 12) சுந்தரபாண்டியதேவர் 31-ம் ஆண்டு சுந்தரபாண்டியன் I (1216—35)

புக்கொளியூரில் குளக்கரையின்மீது அரசனால் தாபிக்கப் பெற்ற சுந்தரநாயனார் கோயிலுக்கு நெல்லுக்காக பாண்டிமண்டலத்து கீழ்வழிநாட்டு அரணையூர் என்ற சீவல்லிபுரத்து வியாபாரியால் பொன் அளித்தது. சுந்தரபாண்டியன் என்ற ஒரு கொங்குபாண்டியனும் இருந்தான். புக்கொளியூர் என்றது அவிநாசியின் பூர்வ பெயர். (கி. பி. 1247)

2. அவிநாசி (கோவை 18)

வீரபாண்டியன் 14-ம் ஆண்டு பார்ப்பாரப்பூண்டி என்ற வீரராஜேந்திர நல்லூர்க் குடிகள் தென்பள்ளியில் இருந்த சுந்தரநாயனார் ஆலயத்திற்கு நெல் தானம் கொடுத்தது. ஒரு வீரபாண்டியன் 1265 முதல் 1281 வரை ஆண்டான். தென்பள்ளியும் புக்கொளியூரும் வேறா என்பது தெரியவில்லை. (கி. பி. 1279)

(3) ஆரகலூர் (சேலம் 11)

குலோத்துங்கன் III-29-ம் ஆண்டு—5/19/1206, எம்பெருமக்கள் (அப்பர் சுந்தரர் சம்பந்தர்) சேவைக்காக 5000 காசு தானம் செய்தது.

(4) திருவிடைமருதூர் (தஞ்-336) கோனேரின்மைகொண்டான் 21-ம் ஆண்டு ஆளுடையபிள்ளையார் ஆளுடையநம்பி இவ்விருவர் பூஜைக்காக பூதானம் செய்தது.

(5) தஞ்சை (தஞ்-1337-40) ராஜராஜதேவர் 29-ம் 1014, ராஜேந்திர - 3-ம் 1017 A. D.

நம்பி ஆளுநருக்குப் பீடம் காறை முதலிய தருமம். (மேலே விபரம் காண்க.) நங்கை பரவையாருக்கும் பிரதிமை உண்டு.

(6) குகூர் (கும்பகோணம்) 299/17. நம்பி ஆளுநர்கோயி

லில் சித்திரைத் திருவிழாவிற்காகப் பூதானம் செய்தது. சாலையில் கப்பல் அழித்த ராஜகேசரிவர்மன் 10-ம் ஆண்டு.

(இராஜராஜன் 1-995 A.D.)

(7) பனையவரம் (தென் ஆறு) 320/17 இராஜேந்திர சோழர் (?) 8-வது ஆண்டு. இதில் ராஜேந்திர சோழ தேவர்க்கும் பரவை நங்கையாருக்கும் நந்தாவிளக்கு தானம் செய்தது (கி. பி. 1021) கண்டிருக்கிறது.

(8) திருவாரூர் (73/90)

வடமொழியில் 'ஸ்வஸ்வாமி மித்ர' என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. சுந்தரநுடைய தாயார் இசைஞானியார் பிறப்பிடம் திருவாரூர் என்றும் குறிக்கிறது. மூவருக்கும் ஆராதனைக்காக தானம் தந்தது. குலோத்துங்கன் II, 7-ம் ஆண்டு கி. பி. 1130.

கல்வெட்டுகளில் கண்டபடி மேற்சொல்லிய எட்டு இடங்களில் சுந்தரர் ஆலயங்கள் இருப்பதன்றி ஒவ்வொரு சிவாலயத்திலும் அறுபத்துமூவர் மண்டபங்களில் நால்வரையும் தாபித்து இருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. எனினும் தனிமையாக அடியிற் கண்ட ஆலயங்களை ஒட்டிச் சுந்தரருக்கு ஆலயமோ சிலாஸ் தாபனமோ உண்டு என்பதை அன்பர்கள் அறியவேண்டும்.

(1) பேரூர் (கொங்குநாடு) பள்ளுப்படலத் திருவிளையாடலை ஒட்டியது.

(2) அவிநாசி (கொங்கு) முதலை பிள்ளை உமிழ்ந்ததை ஒட்டியது.

(3) திருமுருகன்பூண்டி (கொங்கு) வேடுபறியை ஒட்டியது.

(4) திருவஞ்சைக்களம் (மலைநாடு) சேரமாளொடு நட்புப் பற்றியதும் கைலாயம் சென்றதும்.

(5) வேதாரணியம் (சோழ) தியாகராயருக்கு எதிரில் சேரமாளொடு சென்றது.

(6) திருவாரூர் (சோழ) பரவையாருடன் வாழ்ந்தது.

(7) திருநாவலூர் (நடு) பிறப்பிடம்.

(8) திருவெண்ணைநல்லூர் (நடு) அருள்பெற்று தடுத்தாட்

கொள்ளப் பெற்றது.

(9) திருவொற்றியூர் (தொண்டை) சங்கிலியாரோடு மணம் கொண்டது.

iii. நாயனார் மடங்கள்.

i. திருத்தொண்டத்தோகையான் மடம்: சங்கிராமநல்லூர் கொழுமம் (கோவை 448.) சோளீசரமுடையார் ஆலயம் கோனேரின்மை கொண்டான் 25-ம் ஆண்டு கொழுமத்தில் வீர சோழ திருமடை விளாகத்தில் திருத்தொண்டத்தோகையான் மடத்து தபசிகள் மூவருக்கு அன்னதானம் செய்ய நெல் கொடுத்தது. வீரராஜேந்திர சோழனுக்கு கோனேரின்மை கொண்டான் என்ற பட்டம் உளதால் கி. பி. 1232 ஆக இருக்கலாம்.

ii. திருத்தொண்டத்தோகையான் திருமடம்:—

திருப்பத்தூர் (ராம 242). குலசேகரபாண்டியன் 13-வது ஆண்டு திருத்தொண்டத்தோகையான் திருமடத்தைச் சொல்லி இவ்வூர்ச் சபையோர் தயாபஞ்சரம் என்ற பெயருடைய ஆலய மண்டபத்தில் கூடி வரி சகாயம் செய்ததைக் குறிக்கிறது. ஒரு வேளை குலசேகரன் I ஆக இருக்கலாம். அப்படியாயின் காலம் கி. பி. 1203.

iii. திருத்தொண்டத்தோகையான் குகை:—10/1918. திரு விடவாயல் (தஞ்சை)—இராஜேந்திர சோழன் III. 4-ம் ஆண்டு 14-10-1249—இத் திருத்தொண்டத்தோகையான் குகையை ஒரு வானாதராயரின் பொருட்டு ஆணைமங்கலமுடையான் அரையன் வடுகனாதன் என்ற சென்னாவரையர் தாபித்தது. திருத்தொண்டத்தோகையான் குகையில் திருமுறை சேமித்து வைத்திருக்கும் திருப்பள்ளியறையைக் காப்பவர், திருப்பாட்டு ஒதுபவர் இவர்கள் ஜீவனத்திற்கு திருமுறைத் தேவாரச் செல்வன் குகையில் வசிக்கும் முதலியார் திருவையாறுடையார் வழித்தோன்றிய ஒரு பக்தனால் பூதானம் செய்யப்பட்டது. திருமுறைத் தேவாரச் செல்வன் குகையானது இராஜாதி ராஜவளநாட்டு கழுமலநாட்டு திருக்கழுமலத்து திருத்தோணிச்சரம் உடைய நாயனார் ஆலயத்தில் நரசிங்கதேவர் சந்ததியார் கட்டிய குகையில் உள்ளது. ஆகவே கொங்குநாடு, பாண்டிநாடு, சோழநாடு

இம்மூன்று நாடுகளிலும் 13-ம் நூற்றாண்டின் முற்பாகத்தில் முன்றுமடங்கள் ஏற்பட்டிருந்ததையும் அவைகளில் தேவார படனம் நடந்து வந்ததையும் அறிந்தோம். இன்னமும் கல் வெட்டுகளில் குறிக்கப்படாத பல மடங்கள் இருந்திருக்கலாம். அது வேறு ஆராய்ச்சிக்கு இடம் ஆகும்.

iv. நாயனார் பெயர் வைத்தது.

i. வன்றெண்ட முதலியார்:—

திருத்துறைப்பூண்டி } (தஞ்சை)
மருதீசுவரர் ஆலயம் } 1539

ராஜ ராஜன் III. 18 ஆம் ஆண்டு கி. பி. 1234

இதில் திருத்துறைப்பூண்டி உடைய நாயனாருக்கு ஒரு வன்றெண்ட முதலியார் உத்தம சோழபுரத்து ஒரு நிலத்தை தானம் செய்தது.

ii. திருத்தொண்டத்தொகை மங்கலம்

திருமயானம் பிரமபுரீசுவரர் ஆலயம் தஞ்சை 96
கோனேரின்மை கொண்டான்.

22-ஆண்டு-இக்கல்வெட்டின் கீழ்ப் பெயரில்லாத ஒரு அரசன் காலத்து II-ம் ஆண்டில் வீணை வாசிக்கவும், வேதம் சொல்லவும் ஸ்ரீருத்திரம் சொல்லவும் தானம் செய்ததையும் திருத்தொண்டத்தொகை மங்கலம் சிவபாதசேகர மங்கலம் என்ற இரண்டு ஊர்களையும் நாயன்மார் பெயர்களையும் குறிக்கும் சாசனம் ஒன்று இருக்கிறது.

iii. வன்றெண்டன்

தஞ்சை திருப்புறம்பியம் சாக்ஸ்வரநாதர் ஆலயம் 344/27. அரசன் பெயர் இல்லை. 13-வது ஆண்டு.

இதில் திருப்புறம்பிய முடையார்க்கு ஐப்பசி, பங்குனி உற்சவங்களிலும் திருவேட்டை, தீர்த்தம் நாட்களிலும் சேவை செய்வதற்காக அவரிட்டாயன், திருத்தொண்டன், வன்றெண்டன், சண்டேசுவரன், இயற்பகை, கோட்புலியார், விறன்மிண்டன், அணுக்க நம்பி என்ற பெயர் உடையார்கள் பூதானம் செய்தது.

இதில் பல நாயன்மார்களின் நாமங்களும் வரிசையாக வந்துள்ளதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

iv. வன்றெண்டத்தாழி

திருவிடைமருதூர் } ஒரு தாழிக்கு வன்றெண்டத்
ராஜ ராஜன் 1-999. } தாழி என்ற பெயர் கொடுக்கப்
பட்டுள்ளது.

v. ததேத்தாட்கோண்டதேவர்

திருவெண்ணைநல்லூர் கிருபாபுரீசுவரர் ஆலயம் 423/21.

இதில் திருமுனைப்பாடி நாட்டு திருவெண்ணைநல்லூர் தடுத்தாட்கோண்ட தேவர்க்கு கூடல் ஆளப்பிறந்தான் அரச நாராயணன் என்ற காடவராயன் சில கிராமங்களின் வரிகளைத் தானம் செய்தது கண்டிருக்கிறது

அரசன் பெயரில்லை.

காலம்-!2-ஆம் நூற்றாண்டு.

vi. ததேத்தாட்கோண்ட நாயனார்.

திருவெண்ணைநல்லூர் கிருபாபுரீசுவரர் ஆலயம். 430/21.

ஜடாவர்மன் வீரபாண்டியன் 5-ஆண்டு 12-11-1301 தடுத்தாட்கோண்ட நாயனாருக்கு நந்தவனம் வைப்பதற்காக 25-பணத்திற்கு விக்கிரமபுரத்து ஊராருக்கு 500 குழி நிலம் விற்றது.

vii. ஆலாலசுந்தரப் பெருந்தேரு

திருவெண்ணைநல்லூர் 435/21 இராஜராஜ தேவர் 5-ம் ஆண்டு.

திருவெண்ணை நல்லூர்-ஆட்கோண்டதேவர் சந்திவிளக்குக்காக ஆலாலசுந்தரப் பெருந்தேருவில் வசித்த ஒருவன் 4-பசு தானம் செய்தது.

viii. வழக்குவேன்ற திருவம்பலம்

வெண்ணை நல்லூர் 441/21 குலோத்துங்கச் சோழன் 29-ஆண்டு வழக்குவேன்ற திருவம்பலம் என்ற கல் மண்டபம் கட்டுவதற்காகச் சில குடிகளுடைய வீடுகளை எடுத்துக்கொண்டு வேறு இடம் தந்தது.

ix. ததேத்தாட்கொண்ட நல்லூர்

வெண்ணைநல்லூர் 446/21

சகம் 1430—1508. A. D.

கோயில் அதிகாரிகள் ஒரு சூரிய நாராயணன் என்பவருக்குத் ததேத்தாட்கொண்ட நல்லூர் செங்காடன் குளத்தூர் என்ற ஊர்களை விற்றது.

x. ஆலாலசந்தரர் நந்தவனம்

காளஹஸ்தி ஈசுவரர் ஆலயம்—99/22 குலோத்துங்கச் சோழன் 32-ஆண்டு.

ஆலாலசந்தரர் நந்தவனத்தில் இரண்டு ஆள் வேலைக்காக வீமராசன் 800 குழி நில தானம் செய்தது.

xi. திருத்தொண்டத்தொகை ஈசுவரமுடையார்

சிதம்பரம். (தென் ஆறு 54) குலோத்துங்கன் III. 2-ஆண்டு 1180-கி. பி. திருத்தொண்டத்தொகை யீசுவரம் உடையார் ஆலயமும், நிலமும், குளமும் தீர்வையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட விவரம் கண்டிருக்கிறது.

xii “ பிச்சன் என்று பாடச்சொன்னான் ” என்ற பெயர் திருவெண்ணை நல்லூர். 431/21. கோப்பெருஞ்சிங்கன்—27 ஆண்டு—28—3—1268 இப்பெயர் கொண்ட வெள்ளி முரசைக் கோயிலுக்குத் தானம் செய்தது குறிக்கிறது.

xiii. பெருமாள் ஆலாலச் சந்தரப் பெருமாள்: திருவெண்ணை நல்லூர் 437/21—இப்பெயர்கொண்ட ஒருவர் கட்டளையின்படி தேவாரம் பாடிச் சொல்லும் விஷயத்தைக்குறித்து ஒப்பந்தம் செய்ததைக் குறிக்கிறது.

மேற்காட்டிய கல் வெட்டுகளிலிருந்து மனிதன், முரசு அளவை, ஊர், தெரு, மண்டபம், நந்தவனம், ஈசுவரன் இவர்களுக்கெல்லாம் நாயனார் பெயரும் அவர் சரித்திரத்தில் கண்ட செய்திகளின் பெயரும் இட்டு வழங்கி வந்ததைக் கவனிக்கலாம். இவைகள் பெரும்பான்மை சோழர் ஆதிக்கத்திலே 10 முதல் 15 நூற்றாண்டுவரை வழக்கத்திலிருந்தன என்பதும் தெ

ரிகின்றது. பழைய கல் வெட்டுக்களிலே ஆலாலசந்தரர் என்ற பெயர் கிடையாது. பிற்காலக் கல்வெட்டுக்களில் அப்பெயர் வந்ததும் காண்க. நம்பி ஆரூரார் ஆலாலசந்தரருடைய அவதாரம் என்ற கொள்கை பின்னர் வந்ததுபோலும்!

V. சரித்திர பாகங்கள்.

1. ஆளுடையநம்பி புராணம்

திருவொற்றியூர் (செந் 965) ஆதிபுரீசுவரர் ஆலயம் இராஜாதிராஜ தேவ 11-9 ஆண்டு கி. பி. 1181 படம்பக்க நாயக தேவர் ஆலயத்தில் பங்குனி உத்திரத் திருவிழாவில் ஆளுடைய நம்பி புராணத்தை வாசிக்க அப்போது அரசனும், சதுரானன பண்டிதனும், வாகீசுவர பண்டிதனும், கோயில் நாயகனும், ஸ்ரீகாரியஸ்தனும், மற்றோரும் புராண படனம் கேட்டதை இச்சாசனம் குறிக்கின்றது.

2. திருத்தொண்டத்தோகை

திருவொற்றியூர் (செந் 1006) இராஜாதிராஜதேவன் 1-28 ஆண்டு கி. பி. 1046.

இது பங்குனி உத்திரத் திருவிழாவிற்கு நைமித்திகத்திற்குத் தானம் செய்ததையும் அதற்காகக் காவலூர் சபையார் 30 காசு பெற்றுக்கொண்டு வருடம் 1-க்கு 75-கலம் ரெல் கொடுப்பதாக ஒத்துக்கொண்டதையும் கோயில்நிர்வாகம் சம்பள விகிதங்கள் முதலியவையும் சுந்தரர் அருளிய திருத்தொண்டத் தொகையைப் பற்றியும் 63-நாயன்மார் பிரதிமைகளைப் பற்றியும் கூறுகிறது.

3. “பிச்சன் என்று பாடச்சொன்னான்.”

திருவெண்ணை நல்லூர் (தென் ஆற) 431—21

கோப்பெருஞ்சிங்கன்-27-ம் ஆண்டு—28—3—1268. செஞ்சிக்குச்சேர்ந்த ஒரு மத்தியஸ்தனை உடையான் ஸ்ரீ கைலாய முடையான் என்பவன் திருவெண்ணை நல்லூர் ஆட்கொண்டதேவர்க்கு “பிச்சன் என்று பாடச்சொன்னான்” என்ற பெயரு

டைய இரண்டு வெள்ளி முரசும், ஒரு பொன் கால்காறையும் தானம் செய்தது.

4. தேவாரம் ஒதுதல்

திருவெண்ணை நல்லூர் 437/21 தேவாரம் ஒதிக்கொண்டு திருவிழாக்களில் தெருவழியாகப் போகும் உரிமைகளின் பொருட்டு ஒரு சண்டையில் உயிர்துறந்த திருப்புவண முடையார் இலங்கேசுவரன் என்பவனுக்காகத் திருவெண்ணை நல்லூர் கைக்கோளர்கள் பெருமான் ஆலால சுந்தரப்பெருமான் கட்டளையின்படி ஒப்பந்தம் செய்தது. ருத்ரோத்காரி வைகாசி 22 தேதி. அரசன் பெயரில்லை.

5. திருப்பதிகம் பாடினது

சூகர் (சும்பகோணம்) 275/17. இராஜராஜன் 1. 12 ஆண்டு—கி. பி. 997.

திருநாறையூர் நாட்டுக் சூகர் வாசிகள் திருப்பதியம் பாடின பிள்ளைநம்பி ஆரூரானுக்குப் பூதானம் செய்தது.

6. திருப்பதியம் பாடேல்

திருப்பத்தூர் திருந்தளிசர முடையார் ஆலயம் (ராம 237) குலசேகரப்பாண்டியன் 4-ம் ஆண்டு. திருந்தளி நாயனார் ஆலயத்தில் திருப்பதியம் பாடக் கண்டன் உய்யவந்தான் என்பவன் அதிசய பாண்டிய நல்லூரில் சில வரிகளை விற்றது.

மேற்காட்டிய கல்வெட்டுக்களிலிருந்து சுந்தர மூர்த்திகளின் சரித்திர பாகங்கள் பல சோழர் காலத்திலேயே பிரபலமாக தெரிந்து ஆளப்பட்டன என்பது வெளிப்படை. சுவாமிகள் திருத்தொண்டத் தொகையும் திருப்பதிகங்களும் பாடினதும் ஈசன் பிச்சன் என்று பாடச்சொன்ன விஷயமும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் அவரது புராணம் ஆலயங்களில் படனம் செய்ததும் அப்போது அரசர்கள் முதற்கொண்டு ஏனையோர்கேட்டதும் வழக்கமாக இருந்தது. திருவொற்றியூரில் அரசன் முன்னிலையில் புராணபடனம் செய்தது கி. பி. 1181-ல். இராஜதிராஜன் பாட்டனான குலோத்துங்கன் II (1123-1146)

கேட்டுக்கொண்டபடி சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணம் பாடினார். ஆகவே இராஜாதி ராஜன் கேட்ட புராணம் சேக்கிழார் இயற்றிய புராணம் என்றே ஊகிக்கலாம். மேலும் தேவாரப் பதிகங்கள் ஆலயங்களில் ஒதுதலும், அதற்காகப் பொன், நிலம் முதலியவை தானம் செய்தலும் அக்காலத்தில் வழக்கமாக இருந்தது. இதைப்பற்றிப் பல கல் வெட்டுக்கள் இருந்த போதிலும் ஒன்றுமாதிரி உதாரணமாகக் குறிக்கப்பட்டது. தேவாரம் தெருவழியே பாடிச்செல்லும் வழக்கம் இருந்ததென்பதும் அப்போது எந்தத் தெரு என்பதைக் குறித்து வழக்கு ஏற்பட்டுக் கலகமாகி ஒருவர் உயிர் துறந்ததும் அதன்பேரில் மத்தியஸ்தம் ஏற்பட்டு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதும் திருவெண்ணை நல்லூர்ச் சாசனத்தில் சொல்லப்படுகிறது. தற்காலத்தில் இதைப்போன்ற கலகங்கள் பல நேரிடுவதை நாம் நேரில் அறிவோம். முன்காலத்திலும் இருந்தது என்று இதனால் அறிகிறோம்.

மேலும் மேற்காட்டிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் எல்லாக் கல் வெட்டுக்களையும் பாசுபடுத்தி ஆராயும் பட்சத்தில் அடியிற்கண்ட வருஷ வரிசையாகவும், அரசர்கள் வரிசையாகவும் அவைகளைக் குறித்திடலாம்.

(வ)	அரசர்கள் பெயர்,	அவராண்டகாலம்.	சாசன எண்
995	இராஜரான் I	935—1013	ii-6
997	„	„	v-5
999	„	„	iv-4
1014	„	„	ii-5
1017	இராஜேந்திரன்	1013—1045	ii-5
1021	„	„	ii-7
1046	„	„	v-2
1130	குலோத்துங்கன் II	1123—1146	ii-8
1180	„	III 1178—1216	iv-11
1181	இராஜாராஜன் II	1171—1186	v-2
1203	குலசேகரபாண்டியன்	1170—1216	iii-2

1206	குலோத்துங்கன் III	1178—1216	ii-3
1232	கோனேரின்மை கொண்டான் (வீரராஜேந்திரன்)	1207—1252	iii-1
1234	ராஜராஜன் III	1216—1248	iv-1
1247	சுந்தரபாண்டியன்	1238—1255	ii-1
1249	ராஜேந்திரன் III	1245—1267	iii-3
1268	கோப்பெருஞ்சிங்க பல்லவன்	13-நூற்றாண்டு	iv-11
1279	வீரபாண்டியன்	1265—1285	ii-2
1301	ஜடாவர்மன்வீர பாண்டியன்	1296—1392	iv-6

பெயரில்லாததும் இன்னொன்றென்று நிச்சயமாக சொல்லக் கூடாதவர்களும் அடியிற்கண்டன.

அரசன் பெயரில்லை	1508	iv-9
ஷெ		iv-3
ஷெ		iv-5
ஷெ		v-4
கோனேரின்மைகொண்டான்		ii-4
”		iv-2
இராஜராஜன்		iv-7
குலோத்துங்கன்		ix-8
ஷெ		iv-10

மேலே கண்ட பாகுபாட்டைக் கவனித்தால் சோழர்களில் இராஜராஜன் I முதல் இராஜேந்திர III வரை எட்டு அரசர்கள் காலங்களில் சுந்தரரைப்பற்றிய கல் வெட்டுகள் கிடைக்கின்றன வென்றும், அவைகள் கி. பி. 995 முதல் 1249 வரை சுமார் 250 ஆண்டுகள் பரவி இருந்தன வென்றும் புலப்படும். அக்காலத்திலும் இராஜேந்திரன் முதல் குலோத்துங்கன் II காலம் மட்டும் 7 அரசர்கள் காலம் முழுதும் சுந்தரர் கல் வெட்டுகள் இல்லை. மற்ற சைவ சமயாசாரிகளின் கல் வெட்டுகளும் அரிதாக இருந்தன. ஆகவே அந்த ஏழு அரசர்கள் காலம்

களில் சைவசமய அபிமானம் குன்றியிருந்தது எனலாம்; அல்லது அடிக்கடி அரசாங்கக் குழப்பமும் சிறுகாலம் ஆண்ட அரசுத் தொகுதியும் இளவயதான அரசர்களும் இருந்தமையால் ஆலயங்களைக் கவனிப்பார் இல்லை போலும். இராஜேந்திரன் III காலத்திலேயே சோழ ஆதிக்கம் குறைந்து வந்ததினால் கல்வெட்டுகளும் காணோம்.

மேலும் பாண்டிய அரசர்களுள் குலசேகரன், சுந்தரபாண்டியன், வீரபாண்டியன், ஜடாவர்மன் வீரபாண்டியன் என்ற நால்வர் காலத்தில் 1203 முதல் 1279 வரைக்குமட்டும் நான்கு கல்வெட்டுகள் கிடைத்தன. அவர்களிலும் 2, 3, பாண்டியர்கள் கொங்கு பாண்டியர்களே. வீரராஜேந்திரன் என்பான் கொங்கு சோழன். கோப்பெருஞ்சிங்கன் காடவர் குலத்து ஒரு சிற்றரசன். பெயர் கிடைக்காதவை சில உள. அவைகளும் இதே காலத்தைச் சேர்ந்தவைகளே. ஆக கி. பி. 995 முதல் 1301 வரை 300 வருட காலம் சுந்தரருடைய மகிமை பரவி வந்தது. பின்னால் 1508-ல் ஒரே கல்வெட்டுதான் தனியாக நிற்கிறது. சுந்தரர் கைலாயமடைந்த 170 வருடங்களுக்குள்ளாக அவருடைய முதல் பிரதிமை தாபிக்கப்பெற்றது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு செய்தி ஆகும். 14-ம் நூற்றாண்டு முதல் அவரைப்பற்றிய யாதொரு கல்வெட்டும் கிடைக்காததின் காரணம் புலப்படவில்லை. பிற்காலத்தில் வந்த விஜயநகரத்தாரும் அவர்கள் பிரதிநிதிகளான நாயகர் முதலான அரசர்களும் சைவசாரியர்களிடம் அன்பு வைக்கவில்லை போலும்.

இனி, சுந்தரர் வாழ்க்கையில் அவர் மிதித்த தலங்களில் அவரைப்பற்றி எதுகாறும் கல்வெட்டுகள் சொல்லுகின்றன என்பதைக் கவனிப்போம். சுந்தரர் பிறந்த ஊர் திருநாவலூர். தற்போது அதைத் திருநாமநல்லூர் என்று வழங்குகிறார்கள். இந்த ஊர் ஆலயத்தில் 56 கல்வெட்டுகள் உண்டு. அவைகளில் சில வெகு பழையவை. பராந்தகன் காலத்ததும் உண்டு. அப்படியிருந்தும் சுந்தரரைப்பற்றிய விவரம் காணோம். முனைய தரையன் என்ற அரசன் பெயரைச் சில கல்வெட்டுகளில் காண்

கிறோம். இவ்வரசன் நரசிங்கமுனையர் குலத்தோடு இருக்க வேண்டுமென்று முன்சொன்னோம்.

இனி, சுந்தரர் தடுத்தாட்கொள்ளப்பெற்ற திருவெண்ணை நல்லூரைக் கவனிப்போம். அங்கே 12 கல்வெட்டுகளில் சுந்தரர் பெயரும், பெயர் வைத்ததும் போன்ற கல்வெட்டுகள் 7 உள்ளன. அவைகளில் “பிச்சன் என்று பாடச்சொன்னார்” “வழக்குவென்ற திருவம்பலம்” இந்த இரண்டு பிரயோகங்களும் பாராட்டத் தக்கவை.

இனி, அவர் பரவை நாச்சியாருடன் வெகுகாலம் வாழ்ந்த இடமாகிய திருவாரூரில் கிடைத்த 50 கல்வெட்டுகளில் ஒரே ஒரு கல்வெட்டில் அதுவும் வடமொழியில் சுந்தரர்பெயர் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. ஆனால் வேறு ஒரு கல்வெட்டில் திருத்தொண்டத்தொகைபாடிய தேவாசிரிய மண்டபத்தின் பெயர் குறிக்கப் பெற்றிருக்கிறது. அவர் மணம் செய்துகொண்ட மற்றொரு தலமாகிய திருவொற்றியூரில் 169 கல்வெட்டுகளில் இரண்டு கல்வெட்டுகள் அவருடைய புராணத்தைப் பற்றியும், திருத்தொண்டத்தொகையைப் பற்றியும் கூறுகின்றன. சங்கிலியாரைப் பற்றியாவது மகிழடி சேவையைப் பற்றியாவது ஒன்றும் காணோம். அவர் அற்புதங்கள் நடத்திய ஊர்களில் ஒன்றாகிய அவிநாசியில் இரண்டு கல்வெட்டுகளில் அவரது ஆலயத்தைக்குறித்து சொல்லப்பெற்றது கவனிக்கத்தக்கது. அவரது முத்தித் தலமாகிய திருவஞ்சைக்களத்தில் அவரைப்பற்றிய யாதொரு கல்வெட்டும் கிடையாது.

இதுகாறும் சொல்லிவந்தவைகள் நாளது வரையில் வெளியிட்டிருக்கும் கல்வெட்டுகளை ஆராய்ந்து அறிந்தவைகளே அன்றி முழுதும் அல்ல எனலாம். ஏனெனில் இன்னமும் வெளிவராத கல்வெட்டுகள் ஆயிரக்கணக்காக இருக்கின்றன. வெளி வந்தவைகளிலும் முழுப்பாகங்களும் பதிப்பிக்கப்படவில்லை. இக் குறை நமது பொதுமக்களுக்குச் சரித்திர ஆராய்ச்சியிலுள்ள அபிமானக்குறைவினால் ஏற்பட்டதே ஆகும்.

மொழியாராய்ச்சி

(Comparative Philology)

[வித்தவான் G. தேவநேசன் அவர்கள்]

உலகத்திலுள்ள மொழிகளெல்லாம், Turanian, semitic, Aryan என முப்பெருங் கவைகளாயடங்கும். இவற்றுள் ஒவ்வொரு கவையும் பற்பல கிளைகளாய்ப் பிரியும். ஒவ்வொரு கிளையும் ஒவ்வொரு மொழித்தொகுதியாகும். இவற்றுள், துரேனியக்கவையில் திராவிடக் (Dravidian) கிளைக்குத் தலைமையாகக் கருதப்படுவது அமிழ்தினுமினிய தமிழ் மொழியே.

ஒரு மரத்தில், சிறு கிளைகட்கு நேர் இயைபு இன்றேனும் அவற்றைத் தாங்கும் பெருங்கவைகட்கு அடிமரத்துடன் நேர் இயைபிருப்பதுபோல, உலகமொழித்தொகுதிகட்குள் சிறு பிரிவுகட்கு நேர் இயைபின்றேனும் அவற்றிற்கு மூலமானபெரும் பிரிவுகட்கு நேரியைபு திட்டமாயுள்ளதாம். எல்லாக் கிளைகட்கும் மூலமான ஒர் அடிமரமிருப்பதுபோல எல்லா மொழிகட்கும் மூலமான ஒரு தாய்மொழியுமிருத்தல்வேண்டும். உலகத்திலுள்ள மக்களெல்லாம் ஒரு தாய் வழியினராதலின் அவர் வழங்கும் மொழிகளும் ஒரு தாய் வயிற்று வழியிலாதல் வேண்டும்.

உலகத்தின் மக்கள் முதல் முதல் தோன்றினவிடம் கி. மு. 2000 ஆண்டுகட்குமுன் இந்துமகா சமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்துபோனதும் தலைச்சங்கமிருந்ததுமான குமரி நாடே. ஆஸ்திரேலியா, தென்னிந்தியா, தென்னாப்பிரிக்கா என்ற மூன்றும் ஆதியில் நிலத்தாலிசைந்திருந்தனவென்று மேனாட்டுப் பண்டிதர்கள் கண்ட வுண்மையே இதற்குப் போதிய சான்றும். ஆகவே மக்கள் முதன் முதற் பேசிய மொழி தமிழேயாதல் வேண்டும்.

எல்லா மொழிகளும் இயற்கை செயற்கையென இருபாலா

யடங்கும். இவற்றுள் தமிழ் ஒன்றுமே இயற்கை. ஏனைய வெல்லாம் செயற்கை. ஆதலான், தமிழ் இயன்மொழி (Primitive Language) என்றும் ஏனைய திரிமொழி (Derivative Languages) என்றும் கூறப்படும். எல்லா மொழிகட்குமுள்ள பெரும்பாற் சொற்களைப் பகுதிப்பொருளுடன் இயற்கை வடிவில் வழங்குவது தமிழேயென்று மொழி நூலால் (Philology) விளங்குகின்றது. அவற்றுள் ஆங்கிலம் (English) கிரேக்கு (Greek) லத்தின் (Latin) என்ற மும்மொழிகளிலும் சென்று வழங்கும் தென் சொற்கள் ஆயிரக்கணக்கினவென்பதை ஐநூற்றுக்கு மேற்பட்டவற்றால் வெள்ளிடை மலைபோல் தெள்ளிதிற் காட்டுதும்:—

Abba-அப்பன்

Abbey-a monastery presided over by an abbot
Abbot-the father of an abbey

Abide, a + bide bide-வதி
பதி-வதி-வதிதல்-தங்குதல்

Abode, bode-பதி

Accumulate, ad + cumulas.
cumulas-கும்மல். குமி-
கும்மல், குமியல்

Acre, Gr. agros-அகரம்

Add-அடு, அடை, அடுக்கு

Admire, ad + mire L.

Mirror-மருள்

Agony, Gr. agon-இகல்

Agriculture, agros-அகரம்.
culture-கல்லல்

Ah, Aha-ஆ!

Alias, Gr. allos-அல்லது

All-எல்லாம்

Allegory-அல்லகுறி (a description of one thing under the image of another)

Alone, all + one. one-ஒன்று
Along, long-ஒழுங்கு-நீளம்

“வார்தல் போதல் ஒழுகல் மூன்றும்
நேர்பும் நெடுமையும் செய்யும்
[பொருள்”

—தொல், சொல், உரி கு 19

ஒழுகு-ஒழுங்கு-ஒழுக்கம்

Aloof-அலக்கு, அலாக்கு

Alum-அளம்

Amalgam, malgam-முள்கு
முள்கல்-கலத்தல்

Amateur L. amo-அமர், to love

“அமர்தல் மேல்”-தொல், சொல், உரி
“ஆத்திச்சூடியமர்ந்த தேவனை”

—ஒளவை

Amaze, a + maze. maze-
மய, மயங்கு, மசங்கு

Amethyst, Gr. amethystos.-a-அ, methu-மது

Amiable, amo-அமர்

Amicable, amo-அமர்

Amour, L. amor-அமர், to love

Anaglyph, Gr. ana-அண்
ணம்-மேல், glypho-குழி
ப்பு

Analogue-அன்ன இலக்கம்
இலக்கம்-சொல்

Anatomy, Gr. ano-அண்
ணம், temno-துமி

Anchor-நங்கூரம் L. ancora
Gr. anghyra

Anemometer, Gr. anemos-
ஆன்மா. meter-மாத்திரை

Angel-அஞ்சல்

Animal, L. anima, Gr.
anemos-ஆன்மா

Anna-அணை

Annual, L. annus-ஆண்டு

Anus-அண்டி

Anxiety-ஏங்கு, ஏக்கம்

Aorta, Gr. aeiro-ஏர்-எழு
ச்சி

“உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு”
—திருமுருகு.

Apply-அப்பு

Apprehend, ad +prehend.
prehend-புரிந்து கொள்;
hend-get-கொள்

Appeal, L. ad + pello; pello-
விளி (பிலிசு-தெலுங்கு)

Arch-அரசு

Archon-அரசன்

Architect-அரசத்தச்சன்

Are-இரு

Area-அழுவம்

Ashes-அடலை

Assert, L. ad + sero. sero-
சேர்

Assign, L. ad + signum;
signum-சின்னம்

Astrology, star-தாரகை,
logy-இலக்கம் or இலக்கி
யம்

At-இடை

Attack-தாக்கு (prosthesis)

Attar-அத்தர்

Attorney-அத்தாணி

Attract, L. ad + traho,
traho, draw-திரை. திரைத்
தல்-இழுத்தல். திரைத்துக்
கட்டு என்னும் வழக்கு
நோக்குக

Audacity-அடம்

Augment-ஆக்கம்

Avail, L. ad + valeo, valeo-
வலி, to be strong

Avarice, L. avaritia-இவறல்

“இவறலும் மாண்பிறந்த மானமும்”
—குறள்

Axle-அச்சு

Babe-பார்ப்பு, பாப்பா

Back-பிறக்கு (இடைக்குறை)

Bandy-பண்டி

Bag-பக்கறை

Baggage-,,

Ban-பன்

Bang, Bangu-பங்கி

Banyan-வாணியன், the In-
dian fig-tree so called by
the English because the
Banyans (merchants)
held their markets under
it

Bar-பார், பாரை, a rod; v.t.
to hinder

“பாவீற்றிருந்த கலை பாரதச் சென்ற
[கேள்வி”

(சீவ. க. 91.1).

பாரத = தடைபற

Bard-பாணன்
 Bark-படகு
 Barometer-பாரமாத்திரை
 Barrel-புழை
 Barrier-பார்
 Barrister, one qualified to
 plead at the bar
 Basket, perhaps பழக்கடை
 Bat-மட்டை
 Battalion-பட்டாளம்
 Battery-பட்டறை
 Bay-பாய்

“ஔமிர்தலும் பாய்தலும் பரத்தம்
 பொருள்”
 (தொல். சொல். உரி. கு 63)

Beak-மூக்கு
 Bear-பொறு
 Beauty, from beau - பொ,
 பொல், பொன்.

பொலி + உ = பொலிவு
 ,, + அம் = பொலம்
 பொல் + பு = பொற்பு
 ,, + தி = பொற்றி-beauty

“பொற்றதே தார் பவழந்தன் மேல்”
 —சீவ. 2247

பொற்றது = பொலிவு பெற்றது.
 பொல் பகுதி

Bed-படை, படுக்கை
 Bee-வீ, ஈ
 Beetle-விட்டில்
 Betel-வெற்றிலை
 Bhang-பங்கி
 Bill L. bulla-புள்ளி

“பள்ளிக்கணக்கு புள்ளிக்கு தவரது”
 —உலக வழக்கு

Bird-பறவை
 Birth-பிறப்பு
 Bolt-பாள்
 Bore-பொள்

Borough-புரம் Bourg,
 Burgh
 Bottle-புட்டில்
 Bowl-வள்ளம், a round cup
 Boy-ஊபயன்
 Blame-பிழை
 Blare-பிளிற்று
 Bleach-வெளு
 Blink-விழி
 Blunt-ஈழுங்கு
 Boast-பீத்து, (கொச்சை)
 Boat-ஓடம்

Body-படிவம்-வடிவம்
 Break-பிள
 Broad-பரந்த. Breadth-பா
 ப்பு

Brush-பரசு, பரசுதல்-பெரு
 க்குதல்
 Bud-மொட்டு
 Bull-புல்லம்

“ஔருடு மூரிபுல்லம்”— குடாமணி

Bull-புள்ளி
 Bun-பணி, பண்ணி காரம்-
 பணிகாரம்-பணியாரம்

Bunch-மஞ்சரி
 Burden-பொறை
 Burial-புதையல்
 Bush-புதர்

Butler-bottler-புட்டிலர்
 Butt-புட்டி, முட்டி
 Buttock-புட்டம்
 Cachiration-கெக்கரித்தல்

Caitiff-கைதி
 Calamity-கலி
 Calf-களபம்

Calico, a cloth from Cali-
 cut-கோழிக்கோடு, கள்ளிக்
 கோட்டை
 Can-கூடு

Can-கெண்டி
 Candy-கண்டு-சர்க்கரை
 Cane-கன்னல், a reed
 Canton-கண்டம், Canton-
 ment
 Canto-காண்டம்
 Canvas, Gr. Cannabis-
 சணப்பு
 Card-கடிதம்
 Care, L. Carus-கரிசு
 Carve-குழி
 Cash-காசு
 Catamaran-கட்டுமரம்
 Caution L. Caveo-கவல்,
 கவனி
 Cave-குவை, குகை
 Cellar-கல்லறை
 Chaff-சாவி
 Chair-குறிச்சி (Ch=k)
 Cheetah-சிறுத்தை
 Cheroot-சுருட்டு
 Chew-சவை
 Child-குழந்தை (ch=k)
 Chit-சிட்டி
 Choir, L. Chorus-குரவை, a
 dance in a ring
 Clan-குலன்
 Class-குழு
 Clay-களி
 Clock-கடிகை
 Coat-குடி. குடித்துணி-உலக
 வழக்கு
 Cold-குளிர்ந்த
 Collar, L. collum-களம்
 கழுத்து
 College-கழகம், originally
 a collection of men.
 (Chambers' Dictionary)
 Colon-குழல்-குடல்
 Colour-கெழு

“குருவங் கெழுவு நிறனாகும்மே”
 தொல்: சொல்: உரி
 Column-கால்
 Comedy-கோமாளி original-
 ly a ludicrous spectacle.
 Gr. Comodia
 Comely-காமர்
 Comic, adj. of comedy
 Cone-கொனை, a point
 Cool-குளிர்
 Coolie-கூலி
 Coot-கூழை
 Copper-செப்பு (c=ch)
 Corn-சோளம்
 Corner-கோணம்
 Cot-குடி
 Cottage-குடிசை
 Cotton-கொட்டை-பஞ்சு
 Court-கோட்டம் Gr. Chor-
 tos
 Cover-கவி
 Covet-கவர்-விரும்பு
 Cow-கோ
 Coward-கோழை. குவளை-
 கோழை
 Crab-கடப்பான்
 Crack-கிறுக்கு
 Crane-குருகு
 Crew-குழு
 Crime-கருமம்
 Crook-கொடுக்கு
 Cross குறுக்கு
 Crow-கரை
 Cry-கரை
 Crypt-காப்பு
 Cuddy-கூடு
 Culture-கல், பகுதி
 Cumber-கும்பல்
 Cumulate-கும்மலிடு
 Curl-சுருள். (c=s)

Curry-கறி	Fault-வழு
Cycle-சக்கரம்	Fay-பேய்
Cyclopædia, Gr. Kyklos- சக்கரம், paideia-படிப்பு	Fear-வெருவு
Daddy-தாதை	Feed-ஊட்டு
Dance-தாண்டவம்	Fiddle-விடலை. (See Violin in Chambers')
Dare-தீரம்	Fiend-பேந்து
Deity-தெய்வம்	Filial, L. filus-பிள்ளை
Dense-திண்	Firm-உரம்
Drive-திரி	Flag-விலோதம்
Desert L. de + sero. sero- சேர்	Flash-பளிச்சு (ஒளிக்குறிப்பு)
Devotion-தபம்-தவம்	Flesh-விழுக்கு
Digest, L. dis - gero ; gero-செறி	Flog-விளாசு
Dignity-தகை	Flood-வழாறு
Divine-தெய்வ, திவ்விய	Flora-மலர். Florin, a coin stamped with the lily flower
Donation, L. donum-தானம்	Flower-மலர்
Drag-திரை	Folio-ஓலை
Draw-திரை	Fool-மாளி, கோமாளி-a cou- rt fool
Drive-தூர	Foot-பாதம்
Drone-சுரும்பு-ஆண்வண்டு	Forest-புறவு
Ear-அள்-கலப்பை	Form-உருவம்
Ear-ஏர்-காது	Frame-வரம்பு
Early-ஏல	Freeze-உறை
Echo-இசை	Frill-விறையல்
Economy-சிக்கனம்	Fry-வறு
Err-இழுக்கு	Full-முழு
Every-ஒவ்வொரு	Fury-வெறி
Face-முகம் (c=k)	Fuss-பூசல்-ஆரவாரம்
Facility-வசதி	Galleon-கலம்-கப்பல்
Fade-வாடு	Gallery-கலவறை. கலம்- அணி
Fairy, from fay-பேய்	Gallon-கலம்
Falcon-வலியன்	Gallop-கலிப்பு or கெலிப்பு
Fall-விழு	Gate-கடை, கடவு
Fallacy-மாலம்	Gather-கூடு
Fascinate-வசிக	Gaunt-கோதை
Faste-விசை	
Fast-பசி	
Fate-விதி	

Geology, Gr. ge-கூ. logos-
இலக்கம்

Geometry Gr. ge-கூ. me-
try மாத்திரை

Get-கொள்

Ghoul-கூளி

Giddy-கிடுகிடுத்த

Ginger-இஞ்சி

Girl-குருளை, a child

Globe-கோளம்

Goal-கழை

God-கடவுள்

Gore-கறை

Grain-களஞ்சு-கழஞ்சு

Granary-களஞ்சியம்

Grave-குழி

Grease-கொழுப்பு

Group-கருவி-தொகுதி

Guano-சாணி

Guava-கொய்யா

Guide-காட்டு

Gulf-குலவு

Hail-ஆவி-ஆலங்கட்டி

Hall-சாலை

Hang-தூங்கு

Hard-கடினம்

Haricot-அவரைக்கொட்டை

Heap-குப்பை

Hear-கேள்

Heath-இதை, a barren op-
en country

Heathen, from Heath

Hell-அளி, அளறு

Herd-கிடை

Heritage-உரித்து

Hear-வீரன்

High-உக "உகப்பே யுயர்வு"
—தொல்-சொல்: உரி

Hoarse-கோரம்

Hockey-Hookey-கொக்கி

Hole-குழி

Honour-மானம்

Hood-கூடு

Hook-கொக்கி

Hookah-உக்கா

Horn-கோணம்-கோடு

Horror-அரள்

How-எவ்வது

Howl-ஊலை

Huge-உகந்த

Hut-குடி

Hyperbole-உப்பர்ப் போலி,
உம்பர்-உப்பர், புகலி-போலி

In-இல்

Inn-இல்

Iron-இரும்பு

Isagon, Gr. isos-இசை, go-
nia-கோணம்

Item, Sans.-இதம்-இப்படி
இ, பகுதி

Jackass, jack-சேவு-ஆண்

Jar-சால், சாடி

Javelin-சவளம்

Jeer-கேலி

Joint-சந்து

Jury-சூள்

Kail-கீரை

Keen-கூர்

Kid-குட்டி, குட்டன்-வெள்
ளாட்டுக்குட்டி

Kill-கொல்

Kiln-காள (வாய்)

Kin-கிளை

Kiss-கொஞ்சு

Knee, Gr. gonu-கணு

Lakh-இலக்கம்

Leather-உதள்

Legible, L. Lego-இலகு

Lemon-எலாமிச்சை

Lime

Local, <i>L. locus</i> -இலக்கு- இடம்	Miracle-மருட்கை
Logic, <i>Gr. logos</i> -இலக்கம்- தருக்கம்	Miser-பிசிரி
Lone, alone, all + one-எல்- லாம் ஒன்று-தனிமை	Moan-முணங்கு
Long-ஒழுங்கு	Mole-மறு
Lull-லாலாட்டு	Money-மனவு, மணி
Mad-மத்த	Mood-படி
Maid-மாது	Moor-முல்லை.
Mall-மழு	Moringa-முருங்கை
Mammoth-மாமதம்	Mosquito, dim. of <i>musca</i> - மசகு
Man-மன்	Moss-பாசி
Manage, to handle. <i>L.</i>	Moth-மூட்டைப் (பாச்சா)
Manus, <i>H Manicas</i> -மணி- க்கை	Mould-புழுதி
Mango-மாங்காய்	Mould-முழை. Mouldwarp- முழைவார்ப்பு
Mantle-மீந்தோல், a loose outer garment	Mouth-மடை
Manub from manus	Much-மிக
Many-மன்-மிகுந்த	Mucus-மூக்கு
Mare-மறி பெண்குதிரை	Mud-மண்
Marine, <i>L. Marinus</i> -வார- ணம்	Mural <i>adj.</i> <i>L. Murus</i> -புரிசை
Marrow-முளை	Murmur-முறுமுறு
Marvel-மருள்	Myth-மித்தை
Mat-மாற்று	Nacre, a white matter-நிகர்- ஒளி
Match-மட்டம்	Nadir-நாட-போல
Maze-மசு, மசங்கு, மய-மசு	Nag-நாகு
Mead-மட்டு-மது	Nation-நாடு
Meal-மெல்லப்படுவது	Native-நாட்- டான்
Meat-மடை	Nature-நாற்றம். நாறு- தோன்று.
Melon-முலாம்	Navigate, <i>L. Navis</i> -நாவாய்; ago-உகை
Melt-மெல்கு	Near-நெருங்கு
Mere-வெறு	Need-நாடு
Merge-முழுது	Nerve-நரம்பு
Mess-மிசை	Nice-நயம்
Metre-மாத்திரை	Ninny-நன்னி
Might-மைந்து	Nod-நடுங்கு
Mind-மனது	Nook-மூக்கு

Note-நோடு	Notion-நோட்	Place-வளாகம். (p=k)
டம்		Plain-வெளி
Nut-நெற்று		Plank-பலகை
On-அண்-மேல்		Play-விளை(யாடு)
One-ஒன்று		Plausible-பழிச்சவல்ல
Opium-அபின்		“பரவும் பழிச்சம் வழத்தின்
Page-பாங்கன்		பொருள்”
Page-பக்கம்		தொல். உரி. கு. 84
Pain-பையுள்		Ply-வளை
Palace-மாளிகை		Pock-பொக்குளம்
Palaeology, Gr. Palaios-		Poem-பா, பண்
பழைய; logos-இலக்கம்		Police, the system of regu-
Palanquin-பல்லக்கு		lations of a town.
Pan-பானை		Gr. Polis-பாழி-நகர்
Pandit-பண்டிதன்		Polish-(பள) பளப்பு
Par-புரை-ஒப்பு		Politics from polis
Passion-பாடு		Polygon-பலகோணம்
Paste-பசை		Pool-பாழி-சிறுகுளம்
Path-பாதை		Pore-புரை-துளை
Pathos-வாதை		Port-புதவு
Pave-பாவு		Portia-பூவரசு
Peak-மூக்கு		Pot-பாண்டம்
Pawn-பணயம்		Pouch-பொச்சு
Pearl-பரல்		Pour-வார
Pecuniary, L. pecu-பசு		Powder-பொடி
Pedagogue, Gr. Paidos-		Practise-பழகு
பைதல்; ago-உகை		Praise-பரசு
Peer-புரை-ஒப்பு, உயர்வு		Prate-பிணத்து
Peril-பருவரல்		Price-பரிசு. Prize-பரிசு
Perry Pear-பேரி		Pride-பெருமை
Pestle-முசலி-உலக்கை		Puberty-பூப்பு, பூப்படைவு
Petal-மடல்-இதழ்		Pulpit-பலிபீடம்
Petty-பிட்டு-சிறிய		Pupa-பார்ப்பு
Philology, Gr. philos-விழை		Pussy-பூசை-பூனை
வு; logos-இலக்கம்		Put-போடு
Phonetic, Gr. phone-வாணி		Putty-புட்டி
Pick, syncope of பொறுக்கு		Puzzle-மசக்கு
Piece-பிச்சு. பிய்சு-பிய்சு		Pyre-பொறி
-பிச்சு		Race-இராசி
Pitcher-பத்தர்-குடம்		Rajah-அரசன்

Red-இரத்த
Rice-அரிசி
Ring-கறங்கு
Roar-உரறு
Roll-உருள்
Round-உருண்ட
Rude-முரடு
Saccharine-சர்க்கரை
Sack-சாக்கு
Saddle-சேணம்
Sail-சேலை
Sake-சாக்கு
Salaam-சலாம்-வளைவு, வணக்கம்

“தந்தலை தாழ்தல் சலாஞ் செய்தல்”
உரிச்சொல் நிகண்டு

Saloon-சாலை
Sandal-சாந்தம்-சந்தனம்
Satan-சாத்தான்
Savour-சுவை
Scale-சிலும்பு
Sculpture-சிற்பம்
Semblance, L. similis-சமம்
Series, L. sero-சேர்
Sermon-சேர்மானம்
Serry-செறி
Serum-சீலம்
Shake-அசைக்கு for அசை
(வடஆற்காட்டு வழக்கு)
Share-கூறு (sh=k)
Sharp-கூர்ப்பு(ஆன)
Shawl-சால்வை
Shell-சோழி
Sheet-சீட்டு
Shed-சிற்து
Shed-கொட்டு-கொட்டகை
Ship-கப்பல்
Shirt, a short garment-
குட்டை
Shore-கரை

Short-குட்டை
Shrink-சுருங்கு
Sign-சின்னம்
Simile-சமம்
Sky-காயம்-ஆகாயம்
Slack-சுணக்கம்
Slave-சிலதி
Slip-சருக்கு
Slope-சரிவு
Smoke-புகை
Smooth-மெது
Snake-நாகம்
Sneak-நகர், to creep
Solar, adj. L. Sol-சூரன்
Sound-சந்தம்
Soup-சூப்பு
Speech-பேச்சு
Spire-புரி-வளைவு
Spot-பொட்டு
Speed-பரத்து
Spy-வேய்
Squash-கசக்கு
Squirrel, dim. of Gr. skiou-
ros-கீரி
Star-தாரகை
Sugar-சர்க்கரை
Summit-சிமை
“ஆடுகழை நரலுஞ் சேட்சிமை” —
புறம். 120
Sup-சப்பு
Swear-சூள்
Taber, Tambour-தம்புரு
Tank-தாங்கல்-குளம்
Tarry-தரி
Teak-தேக்கு
Telephone-தொலைவாணி
Terminus-தீர்மானம்
Terrace-தளம்
Territory-தரைத்தலம்

Theology, Gr. theos-தெய்வம், logos-இலக்கம்	Very-உறு
Thorough-துருவ	Vest-வேட்டி
Thread-திரி	Victroy-வெற்றி
Thrive-தழை	Viol, Violin, Low L.
Thrust-துருத்து	Vidula-விடலை
Till-தொள்; to cultivate, to dig	Vulture-வலசார்
Timid-திமிர்	Walk-ஓழுக்கு-நட
Tire-அயர்	Wall, L. vallum-வாளம்
Tissue-தசை	Want-வேண்டு
Toleration-தாளுதல்-பொறுத்தல்	Wanton-வேண்டுமென்று செய்பவன்
Tone-தொனி	War-போர்
Tract-திரை-இழு	Warm-உருடும்-வெப்பம்
Train-திரை	Wax-வீங்கு
Transact, L. trans-துருவ, ago-உகை	Way-வாய்
Transparent-துருவிப் பார்த்தும்	Wet-ஓதம்
Tree-தரு	Wether-உதள்
Trick-திருக்கு	“மொத்தையும் தகரும் உதளும் அப்பரும் யாத்த என்ப பாட்டின் கண்ணே” —தொல்-மரபு கு 47
Trophy-திருப்பு	While-வேளை
Truck-திரிகை, a wheel	White-வெள்ளை, வெட்டை
Tube-தூம்பு	Wide-வீதி
Turn-திரும்பு	Will-உள்ளம்
Umber-அம்பர், ஒரு பிசின்	Wind-வளி
Vain-வீண்	With-உடன்
Valiant-வலியுள்ள	Wonder-விந்தை
Value-விலை	Worm-உலம்-புழு
Vary-வேறு (படு)	Worth-பெறுதி
Varnish-வண்ணம்	Yean-ஈன்
Vault-வளைவு	Yet-இன்னும்
Vermicule, L. vermis-உலம் culus-குழவு	Yoke-நுகம்
	Yonder-ஆண்டை
	Zenith-சென்னி

பண்டைத் தமிழ்ச் சொற்கள்.

[மா. வே. நெல்லையப்ப பிள்ளை, B.A.]

அடிகள் (௧௭)

பண்டைத் தமிழ் மக்கள், தாங்கள் வழிபட்ட கடவுளைக் குறிக்க, 'அடிகள்' என்ற சொல்லை வழங்கி வந்தார்கள். அவர்கள் ஏன் அச்சொல்லைக் கடவுளுக்கு வழங்கி வந்தார்களென்பதைப் பற்றி இக் கட்டுரையில் ஆராய்வாம்.

(2) ஒரு கூட்ட மக்கள் கடவுளை ஒரு பெயரினால் வழங்குதற்கு அடிப்படையா யுள்ளது அவர்கள் கடவுளைப்பற்றிக் கொண்ட கொள்கைகளே ஆகும். அக் கொள்கைகள் யாவை? கதிரோனும் அவனிநின்றும் வேறாகாத ஒளியும்போலக் கடவுளும் அவனிநின்றும் வேறாகாத அருளும் என்றும், கதிரோனொளி உலகி லெங்கும் நிறைந்திருத்தல்போலக் கடவுளினது அருளும் உலகிலுள்ள உயிர்ப்பொருளிலும் உயிரில் பொருளிலும் நிறைந்திருக்கின்றது என்றும், அந்த அருள் ஆற்றல் ஒன்றே உலகிற் பல வகையாய்ப் பல தத்துவங்களில் வெவ்வேறு பெயருடன் விளங்குகின்றது என்றும், பண்டைத் தமிழ் மக்கள் நன்கு அறிந்திருந்தார்களென்று பண்டைத் தமிழ் நூல்களால் நாம் அறிகின்றோம். ஏறக்குறைய 40, 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே மேற்குநாட்டு இயற்கை ஆராய்ச்சியாளர்கள் வெப்பம், வெளிச்சம், மின்சாரம் (heat, light, electricity) முதலியவைகள் வெவ்வேறு சத்திகள் என்ற கொள்கையைக் கொண்டவர்களா யிருந்தார்கள். இப்பொழுது ஏறக்குறைய 45, 50 ஆண்டு காலமாகத்தான், அவர்கள் உலகில் விளங்கும் சத்து (energy) ஒன்றே என்றும் அந்த ஒரு சத்தியே பல வகையாய்ப் பலவகை மாடா தத்துவங்களில் விளங்கும்பொழுது வெப்பம், வெளிச்சம், மின்சாரம் முதலிய பல சத்திகளாய் விளங்கிப் பல பெயர்கள் பெறுகின்றது என்றும் முடிவு கட்டியிருக்கிறார்கள். நீண்ட காலத்துக்கு முன்னே, பண்டைத் தமிழ் மக்கள் இந்த உண்மையை அறிந்திருந்தார்கள்.

(3) இன்னும், பண்டைத் தமிழ் மக்கள் கடவுள் உருவமாவது அருவமாவது அருவுருவமாவது உடையனல்லனாயினும் உயிர்கள் தன்னை அறிந்து உய்யும்பொருட்டு, உருவப் பொருளிலும் அருவப் பொருளிலும் அருவுருவப் பொருளிலும் இயைந்து விளங்குகின்றான் என்ற உண்மையையும் அறிந்திருந்தார்கள். ஒரு சார்பு மக்கள் உருவம் அருவம் அருவுருவங்களுக்கு அப்பால் நிற்கும் கடவுளை, நாம் உருவ முதலிய பொருள்களில் வைத்து வழிபடுதல் அவனைக் குறைவு படுத்தலாகும் என்று கூறி, அவ் வழிபாட்டை இகழ்ந்து கூறுகிறார்கள். பண்டைத் தமிழ் மக்கள் இவ்வாறு கொள்ளாமல், “யாரொருவருள் குவாருள்ளத் துள்ளே அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளுந் தோன்றும்” என்றும், “எழண்டத் தப்பாலான் இப்பாற் செம்பொன்புனத்தகத்தான்” என்றும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும், “மேலுலந்த தெக்கோலத் தெவ்வுருவா யெத்தவங்கள் செய்வார்க்கும், அக்கோலத் தவ்வுருவேயாம்” என்று காரைக்கா லம்மையாரும் கூறிய வண்ணம் கடவுள் தன்னை அன்புடன் வழிபடும் மக்களுக்குப் பேரிரக்கத்தால் அவர்கள் தங்கள் தங்கள் அறிவுக்குத் தக்கபடி கொண்ட உருவ முதலானவைகளில், அருளாய் விளங்கி, அருள் செய்கின்றான் என்ற உண்மையை அறிந்திருந்தார்கள். இவ்வாறு கடவுள் உலகில் விளங்கும் தன்மை, அவனுடைய பொது இயல் என்று கூறப்படும். “வான்பிணிக டிரும் வண்ணம் வானகமு மண்ணகமு மற்று மாகிப் பரந்தவன்காண்” என்று திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் கூறியபடி, கடவுள் உயிர்களைச் சார்ந்திருக்கிற மலப்பிணி தீரும்வண்ணம், உயிர்ப் பொருளும் உயிரில் பொருளும் அடங்கிய உலகில் விளங்குகின்றமையால், அவனை அவ்வாறு விளங்குகின்ற தன்மையில் மக்கள் வழிபடுதலே இயற்கைக்கு இணங்கியுள்ளது என்று அவர்கள் கண்டார்கள். விரிப்பின் உரை பெருகும்.

4. மேலே கூறியவாற்றால், கடவுள் உலகில் விளங்கித் தோன்றுதற்கு, அவனது அருளே காரணம் என்பதும், அவன் உயிர்கள் பொருட்டுக் கொள்ளும் உருவ வகைகளெல்லாம் அருள் உருவங்களே என்பதும் புலனாகும். “உருவென் றுண

ரப்படாத அடி” என்றார் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள். அவ்வாறு மக்கள் கடவுளை உருவங்களில் வைத்து வழிபடுதற்குத் தங்கள் உருவம் போன்ற உருவங்களில் வழிபடுதலே இயல்பாகும். மக்களுடைய உடலுருவத்தில் தலை எல்லா உடல் உறுப்புக்களுக்கும் மேலாயும், கால்களிரண்டும் எல்லா உடல் உறுப்புக்களுக்கும் கீழாயும் உள்ளன. கால்களிரண்டும் எல்லா உறுப்புக்களையுந் தாங்குவனவாயும், உடலை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்துக்கு இயக்குவனவாயு முள்ளன. உடல், பெரிய உலக (Macrocosm) அமைப்பைப் போலச் சிறிய அளவி லமைந்துள்ளமையால் அது ஒரு சிறிய உலகம் (Microcosm) என்று கூறப்படுகின்றது. ஆதலின், பண்டைத் தமிழ் மக்கள் பெரிய உலகம் விளங்குதற்கும் இயங்குதற்கும் காரணமாயுள்ள அருளானது, அவ்வுலகம் போன்று சிறிய உலகமாய்த் திகழ்கிற உடலைத் தாங்கியும் இயக்கியும் நிற்கிற கால்களுக்குப் பயனுவமையா யிருத்தலால், அருளைக் கால்கள் என்று பொருள் கொள்ளும் ‘அடிகள்’ என்று கூறினார்கள். அடிகளிரண்டா யிருத்தலின் அடிகள் என்று பன்மையில் அவர்கள் கூறினார்கள். அடி பால் பகா அஃறிணைப்பெயர் ஆதலின், அடி என்று கூறுதலும் நூல் வழக்கில் உள்ளது.

5. கடவுளுடைய அடிகள் அருளை உணர்த்துகின்றன என்று அடியிற் காட்டப்பட்டிருக்கிற திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய தேவாரப் பா வொன்றினால் நன்கு விளங்கும்.

“மருளவா மனத்தனாகி மயங்கினேன் மதியிலாதேன்
இருளவா அறுக்கு மெந்தை இணையடி நீழலென்னும்
அருளவாப் பெறுதலன்றி யஞ்சிநா னலமந் தேற்குப்
பொருளவாத் தந்த வாதே போதுபோய்ப் புலர்ந்த தன்றே.

“கானப்பே ரண்ணலின் அடியலாற் சரணுடையரோ அடியரே” என்ற திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரத்திலும் அடி என்ற சொல் அருளைக் குறிக்கின்றது. சிவஞான போதம் சிவஞான சித்தியார் முதலிய ஞான நூல்களில், அடி, கழல், தாள் ஆகிய சொற்கள் திருவருளையும், அல்லது திருவருளாலுண்டா

கும் பேரின்ப துகர்வை (சிவானந்தானுபூதியை)யும் குறிக்க வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருவள்ளுவருடைய திருக்குறள் முதலாவது அதிகாரம் 2, 7, 8, 9 குறள்களில் தூள் என்ற சொல்லும் 3, 4, 10 குறள்களில் அடி என்ற சொல்லும் கடவுளது அருளைக் குறிக்கின்றன.

6. இனி அருளாற்றல் கடவுளினின்றும் பிரிக்க முடியாத தாயிருத்தலின், அடிகள் என்ற சொல் கடவுளைக் குறிக்கப் பெரும்பாலும் வழங்கப்பட்டு வந்தது. திருமூலர் திருமந்திரத்தில் (133) திருவடியே சிவமாவது என்று கூறியருளினார். மூவர் தேவாரங்களிலும் அடிகள் என்ற சொல் கடவுளைக் குறிக்கப் பல இடங்களில் வழங்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. மூவர் தேவாரங்களினும் திருவாசகத்தினும் இவ்விரண்டு இடங்கள் அடியிலே காட்டப்படும்.

(1) “அருந்தவத்தோர் தொழும் அடிகள் வேடங்களே”

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள், திருந்து தேவன்குடித் தேவாரம் க-வது பாட்டு.

(2) “ஆதியந்தமில்லா அடிகள் வேடங்களே”

மேற்படி தேவாரப் பதிகம் 2-வது பாட்டு.

இவ்வாறே, இந்தப் பதிகப் பாட்டின் ஒவ்வொன்றினுடைய நான்காமடியிலும் அடிகள் என்ற சொல் கடவுளைக் குறிக்க வழங்கப்பட்டு வந்திருத்தல் காண்க,

(3) “நெருநலையா யின்றாகி நானையாகி நிமிர் புன்சடையடிகள் நின்றவாறே”

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், நின்ற திருத்தாண்டகம் க-வது பாட்டு.

(4) “எண்ணுகி யெண்ணுகோ ரெழுத்துமாகி யெழுஞ்சுடரா யெம்மடிகள் நின்றவாறே”

மேற்படி தாண்டகம் ௨-வது பாட்டு.

இந்தத் தாண்டகப் பதிகம் ஒவ்வொரு பாட்டின் நான்காம் அடியிலும் அடிகள் என்ற சொல் கடவுளைக் குறிக்க வழங்கப்பட்டிருத்தல் காண்க.

(5) “ஆறு தங்கிய சடையரோ நமக் கடிகளாகிய அடிகளே”

சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், நமக்கடிகளாகிய அடிகள் தேவாரம்,
க - வது பாட்டு.

(6) “தட்டியாளவுங் கிற்பரோ நமக் கடிகளாகிய அடிகளே”

மேற்படி தேவாரம். 2-வது பாட்டு.

இந்தத் தேவாரப் பதிகம் ஒவ்வொரு பாட்டின் இறுதியிலும் நமக் கடிகளாகிய அடிகளே என்று கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

(7) “அடிகளே யடியே னாதரித் தழைத்தா லதெந்துவே யென் றருளாயே”

திருவாசகம், அருட்பத்து, 6-வது பாட்டு.

(8) ஆளெம்மை யானு மடிகளார் தங்கையில்”
திருவாசகம், அன்னைப்பத்து, 8-ம் பாட்டு.

7. இனி, அடிகள் என்ற சொல் கடவுளுக்கு வழங்கப்பட்டுவந்தபின்னர் கடவுட்டன்மையை அடைந்த பெரியர்களை யுங் குறிக்க வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. அடிகள் என்ற சொல் இப்பொழுதும் பேச்சு வழக்கிலும் நூல் வழக்கிலுங் கடவுட்டன்மையையுடைய பெரியோர்களைக் குறிக்க வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆனாலும், அதற்குச் சரியான ஆரிய மொழியாகிய சுவாமிகள் என்ற சொல் தகுதியால் எத்தன்மையராயினும் கல்லாடை தரித்தவர்களையும், பிறப்பினால் ஆரியர்களையும், குறிக்க வழங்கப்பட்டு வருதல்போல அடிகள் என்ற சொல் வழங்கப்படுவதில்லை. அச்சொல், முதலாவது, சைவ சமயத்தாரால் வழங்கப்பட்டு வந்த பின், புத்த சமயத்தாராலும் புத்த சமயத்துறவிகளைக் குறிக்க மணிமேகலை சிலப்பதிகார நூல்களிலும் வழங்கப்பட்டு வந்தது.

பச்சையப்பன் காலேஜில் தமிழாசிரியராயிருந்தவரும்,
தமிழ், தமிழ்விடாசங்கள், திருவள்ளூர், கம்பர், கலிங்கத்துப்பாணி வசனம்
முதலிய நூல்களியற்றியவருமாகிய
திருமணம்- செல்வக்கேசவராய முதலியார், எம். ஏ.